

brat *frančišek* 4

Božji služabniki
morajo vedno
biti zaposleni
z molitvijo
ali pa s
koristnim
delom.

- Sv. Frančišek - učitelj molitve
- Kje je tvoja sestra? Kje je tvoj brat?
- Pogovor: s. Andreja Štunf
- Duhovni kapitelj Kančevci
- Trdnjava Maheront
- Poročilo z občnega zbora

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Eloi Leclerc OFM
Frančšek Asiški – učitelj molitve (3)
Sporočilo papeža Frančiška Urbi et orbi
za Veliko noč 2014
- 7 **Naša evangelizacija**
Kje je tvoja sestra? Kje je tvoj brat?
- 12 **Iz naših družin**
Pogovor: s. Andreja Štunf
Tvoj sem, Gospod!
- 17 **Frančiškov svetni red**
Srečanje Narodnega, pokrajinskih
in krajevnih bratstev
Tabor Pokrajinskega bratstva Ljubljana
v Škofji Loki
- 24 **Mladi Frančišku**
Festival FO in Frame
- 26 **Razvedrilo**
Nagradna izpolnjevanja
- 27 **Korenine in sadovi**
Javier Garrido: Rožice sv. Frančiška (13)
- 30 **Sveta dežela**
Novice iz Svete dežele
Trdnjava Maheront -
mučeništvo Janeza Krstnika
Občni zbor v Kobaridu
Zahvala patru Petru Lavrihu
Blizu drug drugemu, Bogu in goram

Brat Frančšek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA (OFS)
V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.

Izdajatelj:

Založba Brat Frančšek, Prešernov trg 4,
1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbff/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Jernej Kurinčič OFM (glavni in odgovorni urednik)

Peter Skoberne FSR (naslovnica)

sestre FMM (Naša evangelizacija)

Metod in Mateja Trajbarič FSR (Frančiškov svetni red);

Prispevke za rubriko FSR pošljite na e-pošto:
metod.trajbaric@fsr.si

Prispevke pošljite do 12. 8. 2014

Gregor Pavlič FSR (Razvedrilo)

NS FRAMA (Mladi Frančišku)

Jernej Kurinčič OFM (Pravičnost in mir)

Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)

Benjamin Tomažič (Napovednik)

Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Fotografija na naslovnici:

Sečoveljske soline, internet

Fotografije:

Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:

Tina Bruno, Založba Brat Frančšek

Tisk:

Tiskarna Pleško, Medvode

Naklada:

2300

Naslov uredništva:

Küzmičeva 6, SI-1000 Ljubljana; tel.: 0590-717-25

ali 040-644-164;

E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si;

faks 01 24 29 313;

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Prispevke nakazujte na:

Narodni svet FSR Slovenije, Prešernov trg 4, 1000

Ljubljana

TRR **SI56-2420-1900-4608-820** Raiffeisen banka d.d.

Maribor; sklic na 00 700-14

Glasiilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Dragi bratje in sestre!

Tudi v poletnih dneh se naš papirni bratec ne utruja in nam prinaša različne novice in vesti, hkrati pa nas duhovno spodbuja in uči. Na začetku te številke se bomo ustavili ob našem sv. Frančišku in ob tem, kako nas lahko s svojim zgledom in življenjem uči moliti, saj je zanj reče-

no, da je »ves postal molitev«. Morda se zdi, da je suženjstvo v sodobnem svetu iztrebljen in zastarel pojav, a to ni res: veliko je še zaslužnjevanja, nekaj še »tradicionalnega«, še veliko več pa na sodoben, bolj prefinjen in podoben način – berite in molite! Pogovarjali smo se tokrat s s. Andrejo Štunf. Podali smo se tudi na duhovni kapitelj v Kančevce, pa na tabor v Škofjo Loko. Še nekaj mladostnih vesti s festivala Frančiškovih otrok in Frame. In vabilo k razmišljanju ob »Rožicah« sv. Frančiška. Nekaj raznovrstnih novic iz Svete dežele, kjer nikdar ne zmanjka lepih, pa žal tudi težkih vesti. Poročilo z občnega zbora in skavtskega tabora v Logu, potem pa še nekaj vabil na romanja vsepovsod po svetu. Želim vam prijetno prebiranje v spodobni senčici.

*Mir in dobro
br. Jernej*

Eloi Leclerc OFM

Frančišek Asiški – učitelj molitve (3)

III. Srečanje z Bogom (2. del) Vedno aktualna skrivnost

Frančišek učlovečenja Božjega Sina, ki je prišel na svet v popolni razgaljenosti, ne zre kot neki preprost dogodek iz preteklosti, ki se je zgodil enkrat za vselej, ampak prej kot skrivnost, ki se vsak dan obnavlja med nami.

Zakrament Gospodovega telesa in krvi zavzema tako veliko mesto v njegovem molitvenem življenju, ker v tem zakramentu vidi, kako se danes, prav danes uresničuje prihod Božjega Sina v ponižnosti in uboštvu: vedno novo razodetje brezmejne Ljubezni:

»Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevskega prestola' stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti.

Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke. In kakor se je svetim apostolom prikazal v resničnem telesu, tako se tudi nam zdaj kaže v posvečenem kruhu. In kakor so oni ob gledanju na njegovo človeško naravo videli samo to njegovo človeško meso, vendar pa so verovali, da je Bog, ko so ga gledali z duhovnimi očmi, tako naj tudi mi, ko na kruh in vino gledamo s telesnimi očmi, sprevidimo in trdno verujemo, da sta to njegovo živo in resnično najsvetejše telo in kri.

Tako je Gospod vedno s svojimi zvestimi, kakor sam govori: 'Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.'

Skupaj s pljunki in križem je v Frančiškovih očeh evharistija vrhunec raz-

detja božje ljubezni. Še več, evharistija v sedanjosti ponavzočuje skrivnost pljunkov in križa.

»O vzvišena Ponižnost! O ponižna vzvišenost, da se Gospod vesoljstva, Bog in Božji Sin tako poniža, da se zaradi našega zveličanja skriva pod neznatnim koščkom kruha! Poglejte, bratje, ponižnost Boga.«

Resnično Kristus v evharistiji ... ne bo več umrl, ampak bo večno živel in je poveljčan ter ga »žele videti angeli«; (FPre.) a ta njegova slava ni nič drugega kot sijaj Agape, ki pa še vedno ostaja skrivnost ponižnosti in ubošva.

Božje globine: skrivnost ubošva

Sveti Pavel pravi: »Duh preiskuje vse, celo božje globine,« (1 Kor 2,10) in Frančišek je to izkusil. Ni mogoče razumeti njegove pobožnosti do gospe Ubožnosti, če ne sprejmemo, da je po razsvetljenju Duha v njej dojel nekaj božjih globin.

»Nikakor si ni mogoče zamisliti, da bi se sv. Frančišek oklenil ubošva s tako strastno predanostjo, da bi ga vzel za svojo ljubljeno, za svojo nevesto; klical ga je 'gospa Ubožnost', v čemer odmevajo viteške zgodbe, ki jih je bral in so hranile njegovo mladost. Ne moremo si zamisliti, da bi Frančišek priznal uboštvu takšno pomembnost, ki pripada samo Bogu, če ne bi Bog sam bil zanj uboštvom.« (M. Zundel, *L'humble présence*, Genève 1985, 132.)

To potrebuje nekaj razlage. Jezusovo uboštvom, v

katerem Frančišek zre popolno razgaljenje najvišjega Božjega Sina, z močnim žarkom osvetljuje notranje življenje Boga samega. Je kot nebo na jasen dan, ki se odpira nad božjimi globinami in da uzreti, da je božje življenje popolno razlastnjenje sebe, polno darovanje, ki je v samem srcu Trojice.

Bog, Oče Jezusa Kristusa, ni samotarski Bog, ki bi bil obrnjen samo k sebi in ki bi vse privedel k sebi samemu kot nekdanji faraon. Od vekomaj je življenje, ki se posreduje, ki se daje. Božje bitje je v samem sebi darovano bitje, tako darovano, da vsaka od treh oseb Trojice – daleč od tega, da bi uživala sama v sebi in si ljubosumno prilaščala polnost božanstva – obstaja edinole v moči odnosa, v drugim ponujenem daru ene same polnosti. Skrivnost Boga-Trojice je skrivnost razlastnjenja, ubošva. Ta izključuje sleherno egocentrično prilaščanje božjega bitja.

Vrhunec Frančiškove kontemplacije je torej to začudeno videnje Presvete Trojice:

»Ti si trojstven in eden, Gospod, Bog bogov. Ti sam si dobrota, vsa dobrota, najvišja dobrota, Gospod Bog, živi in resnični. Ti si ljubezen, nesebična ljubezen.«

Rodoviten uvid

Ker je bil Frančišek navdihnjen od Duha, je znal dojeti povezavo med ljubeznijo in uboštvom. Gre za globok uvid, in ker je to srce njegovega bogozrenja, se moramo pri tem malo zaustaviti.

Platon je trdil, da je ljubezen otrok revščine. Frančišek povzame to trditev, a v povsem drugačnem pomenu, zagotovo točnejšem in globljem. Za grškega filozofa se ljubezen rodi iz pomanjkanja; v svojem bistvu je hrepenenje. Za Frančiška pa se ljubezen rodi iz razlastitve sebe; v svojem bistvu je torej dar, polnost,

ki se daruje. Kdor ljubi, ne ohranja zase ničesar, nima niti samega sebe, še toliko manj bi posedoval drugega.

Ne hoteti posedovati ničesar niti v ljubezni, to je skrivnost ljubezni v njeni božanski resničnosti. Frančišek je vse to izrazil z enim samim stavkom, ki ga je namenil bratom: »Ničesar torej od svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje.« (FPre 29.)

Uboštvo, ki ga dan za dnem živimo na ta način v svojih medčloveških odnosih, se navdihuje pri življenju Trojice in nas dela soudeležene pri tem življenju. Tako uboštvo utemeljuje bratstvo.

Božji žongler

Tak pogled na Boga napolnjuje Frančiška s čudenjem. Druge bi lahko zamikalo, da takšen pogled miselno dodelajo z raznimi pojmi, njega pa ne. Frančišek je pesnik in spontano izrazi svoje izkustvo s pesmijo. V mladosti je

bil strasten občudovalec trubadurskih pesnitev in spevov, v katerih so proslavljali dvorno ljubezen. Tudi sam je opeval tako ljubezen. Zdaj poje o sijaju božanske ljubezni. Njegovo molitveno življenje je pesem:

»Ti si ljubezen, nesebična ljubezen. Ti si modrost. Ti si ponižnost. Ti si potrpežljivost. Ti si lepota. Ti si blagost. Ti si varnost. Ti si spokojnost. Ti si veselje. Ti si naše upanje in radost.« (FhBn 4-5.)

»Ti si ponižnost.« Te preproste besede so žarek svetlobe. V svoji izvirnosti izražajo Frančiškovo mistično izkustvo, njegov osebni način »čutenja« Boga, njegovo odkritje božje skrivnosti. V očeh asiškega Ubožca je ta božja ponižnost najvišja oblika uboštv. Gre za korenito razgaljenje sebe, ki izključuje sleherni napihnenost, sleherni samozadostnost, samoljubje, hlepenje po oblasti, pa tudi prezir drugih. Je potrpežljivost, je ljubezen.

Je tudi lepota. »Ti si lepota.« Lepota obžarjena s ponižnostjo. Pomislimo na Kristusovo obličje, ki ga je naslikal Rembrandt. Ta obraz ne ustreza grškim lepotnim kanonom; lep je v moči svoje ponižnosti.

Ta pogled je vlival v Frančiška veliko nežnost in veliko veselje: »Ti si blagost. Ti si veselje.« Sleherni strah je odgnan. Zadošča, da je Bog Bog, pa se rodi v nas veselje, njegovo veselje.

(se nadaljuje)

Prevedel br. Miran Špelič OFM

Kje je tvoja sestra? Kje je tvoj brat?

Trgovina s sužnji v tretjem tisočletju

S. Eugenia Bonetti, ki živi Bogu posvečeno življenje v redu sester misijonark tolažbe (Consolata Missionary Sisters), je 24 let delovala v Keniji v Afriki. Od leta 1993 pa je dejavna na področju trgovine z ljudmi in je od leta 2000 odgovorna za posebno področje »trgovine z ženami in otroki za spolno izkoriščanje« pri Zvezi višjih redovnih predstojnikov in predstojnic Italije (USMI).

Znotraj USMI je s. Eugenia odgovorna za program »pobiranja« mladih deklet na ulici skupaj z 250 redovnicami, ki pogosto gredo pogumno na ulice, tudi ponoči, in se srečujejo z mladimi dekleti, ki tam čakajo na stranke. S. Eugenia je s svojim požrtvovalnim delom dosegla, da so v italijansko zakonodajo sprejeli člen 18, ki govori o podpori žrtvam prostitucije in njihovi rehabilitaciji. Za

svoje delo je bila s. Eugenia uvrščena na lestvico Top Ten ljudi za 2007, ki jo objavljajo v Vatikanu, leta 2013 pa je dobila nagrado evropskega parlamenta.

Na predavanju, ki sta ga imeli s. Eugenia in s. Camille Burns za redovnice in redovnike v Rimu 13. januarja 2006, sta takole predstavili to novo obliko izkoriščanja žena in otrok ter pomembno poslanstvo redovnic za evangelizacijo »sveta noči«.

Pripravila s. Mojca Korošec, FMM

Uvod in predstavitev teme

Hvala vam za priložnost, da z vami razmišljam o eni od novih oblik modernega suženjstva, ki je še enkrat izbrala za glavno žrtev žensko – priseljenko, ki je posebno ranljiva in uboga. Rada bi z vami delila svoje izkušnje kot »ulična misijonarka« od časa, ko sem začela leta 1993 v Torinu in nadaljevala leta 2000, ko sem se priključila USMI na narodni ravni. To pomeni, da živim, delam in imam stike z mnogimi ženskami, ki so v našem sodobnem družbenem sistemu postale sužnje, ker jim želim vrniti njihovo pravo »dostojanstvo, istovetnost in svobodo«, kot je to hotel in si zamislil naš Stvarnik. Skupaj bomo skušali razumeti izkušnje in življenjske zgodbe

mnogih oseb, ki so bile izgubljene in so najdene.

Moje besede nimajo namena služiti teoretičnemu razpravljanju o pojavu trgovine z ljudmi; bolj želim prikazati problem in realnost izkoriščanja in zlorabe, pa tudi priznati napore tolikih žensk, ki se borijo, da bi ponovno odkrile vrednoto življenja in svoje vrednote ženskosti, ki so jih drugi zanikali in popačili.

Zavedam se, da trgovina z ljudmi vključuje več tipov oseb in ima več različnih oblik – trgovanje z organi, prodaja otrok, ilegalne posvojitve, beračenje, da jih imenujem samo nekaj – toda v svojih razmišljanjih želim poglobiti razumevanje posebno ene oblike, namreč spolnega izkoriščanja. To obliko moramo označiti kot »zločin proti člo-

večnosti«, ker krši osnovne človekove pravice ter poniža žrtev in jo postavi na raven trgovskega blaga.

Toliko zgodb, toliko srečanj, toliko imen

Moj dnevnik je poln srečanj z ljudmi z mnogimi različnimi imeni in zgodbami, ki pa imajo hkrati veliko skupnega in razkrivajo široko razširjeno družbeno zlo:

Regino, Nigerijko, so pripeljali v Italijo, ko je imela 14 let; trgovcu z ljudmi jo je prodal njen stric. Vrgli so jo na cesto, policija jo je rešila in jo pripeljala v skupnost za mladoletnice. Zgubila je vsak stik s svojo družino, toda po šestih letih je po posredovanju svetovne mreže redovnic našla mamo. Po sedmih letih odsotnosti se je vrnila k svoji družini, da bo z njimi praznovala božič.

Gladies je z več drugimi dekletki zapustila Nigerijo, da bi sledila svojim sanjam o Evropi. Mislila je, da bo pomagala v kakšni družini. Potovala je skozi Saharsko puščavo, pobrali so ji vse dokumente.

Potovanje je bilo neznosno, trpela je lakoto, žejo, vročino, izčrpanost in bolezen. Ob poti je videla okostja tistih, ki niso preživeli potovanja. Ustrašovali so jo, da je bila prepričana, da je to njen konec.

Patricia, 19 let, prva hči od osmih otrok, je odšla od doma, ker je upala, da bo zaslužila denar, da bo svoje brate poslala v šolo. Med potovanjem so jo posilili in je bila noseča. Šest mesecev je delala na cesti, da je plačala obvezno zadolžnico za 80 milijonov italijanskih lir, ki jo je brez svoje vednosti sklenila s kriminalno organizacijo. Nihče ni vedel za njeno nosečnost. Pravočasno je prišla pomoč »ulične enote«, ki ji je sledila in jo prepričala, da je zapustila ulico. Sprejeli so jo v eno od mnogih hiš, ki jih vodijo redovnice, ki so skrbale zanjo z ljubeznijo. Kljub izčrpanosti je sprejela dar novega življenja, svojega novorojenčka.

Rita – ravno je stopila v 18. leto. Med policijsko kontrolo so jo potegnili z ulice in odpeljali v prehodni dom za tujce, ker ni imela dokumentov. V 15

mesecih je zaslužila 55.000 evrov, ki jih je bila prisiljena izročiti svojim trem polsestram, ki so jo pripeljale v Italijo. Na ulici je imela veliko strank, ker je bila mlada. V domu je srečala redovnice, ki ga obiskujejo vsako soboto. Sestre so poznale njeno zgodbo, vedele so, da je mladoletna, in ji pomagale, da je lahko zapustila prehodni dom za tujce. Sprejeli so jo v skupnost, kjer vodijo program za ponovno včlenitev v družbo.

Gloria (ravno je stopila v 22. leto) je delala na ulici, da bi plačala velik dolg, s katerim se je zavezala trgovcem. Preden je zapustila Nigerijo, je vrač odobril, da se podredi vudu obredom. Ena izmed njenih strank na ulici – 38 let star ločenelec – se je zaljubil vanjo in jo je hotel odpeljati v svoj dom. Odklonila je, zato se je maščeval in jo vrgel z mosta. Naslednji dan so našli njeno mrtvo truplo.

Te zgodbe bi gotovo lahko nadaljevali v neskončnost kot člene dolge verige, ki oblikuje novo suženjstvo 21. stoletja in drži v okovih veliko število ljudi. Med njimi so izkoriščane žene in mladoletnice, ki so jih brez vesti prodali, je pa tudi stalno rastoče število uporabnikov s svojimi neprestanimi zahtevami, ki vzdržujejo in hranijo ta posel.

Trgovina s sužnji: ženske in mladoletnice za prodajo

Težko je najti zanesljive statistične podatke o trgovini z ženskami. Sedanje poročilo OZN govori o štirih milijonih žensk, ki jih prodajo iz ene države v drugo ali izmenjajo znotraj države. Poročilo pristojnega ministrstva ZDA iz leta 2004 o trgovini z ljudmi pravi, da vsako leto preprodajo od 700.000 do 2.000.000 žensk in otrok za spolno industrijo ali izkoriščevalsko delo.

Po informacijah Mednarodne organizacije za migracije (IOM) v Evropi vsako leto iz istega vzroka kroži okoli 500.000 žena. Tudi Italija ima svoj veliki delež pri žrtvah. Ocenjuje se, da od 50.000 do 70.000 žensk iz vzhodne Afrike, Latinske Amerike in vzhodne Evrope dela v italijanskih nočnih klubih, na ulicah mestnih središč in na podeželju. Od teh je 30–40 odstotkov mladoletnic od 14. do 18. leta. Te ženske v Italiji so navadno brez dokumentov, potem ko so jim jih gospodarji odvzeli, zato je težko oceniti situacijo in zagotoviti jasno statistiko.

Mnoge od teh žensk, ponižanih do suženjstva, ki jih uporabljajo milijoni italijanskih strank – 90 odstotkov od njih so katoličani –, prihajajo iz dežel,

ki so jih prej evangelizirali misijonarji, ki so z njimi delili delo in trpljenje, da bi jim sporočili krščansko vero, oznanilo upanja in svobode, dostojanstva in pravičnosti, solidarnosti in enakopravnosti. Tak pogled na pojav pomeni velik izziv za misijonarje in mednarodne redovne kongregacije.

Obstaja zelo dobro organizirana mafijska združba moških in žensk, ki prihajajo v stik z žrtvami v njihovih domačih deželah. Izrabljajo njihovo socialno-ekonomsko situacijo. Ta nova trgovina s sužnji zavaja te ženske in njihove družine ter jim obljublja dobro plačane službe. Nato ženske pripeljejo v Italijo s pomočjo različnih zlorab ob sokrivdi podkupljivih zaposlenih in

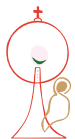
uradnikov na veleposlaništvih, letališčih, carinah in uradih za priseljence, potovalnih agentov, stanodajalcev, hotelirjev in taksistov.

Diakonija ljubezni

Ob mnogih priložnostih smo lahko ugotavljali, da so redovnice kljub staranju in zmanjšanemu številu naše moč za preno in za ponoven razmislek o svoji karizmi ter da služijo novim oblikam revščine v Cerkvi in družbi. Od leta 1990 je večje število redovnic spoznalo problem trgovanja z ljudmi in so razvile novo *diakonijo ljubezni*, ko so v svojih skupnostih dale zatočišče žrtvam trgovine z ljudmi, ne da bi se bale, da jih bodo okužile. To je konkretno pričevanje za življenjskost v mnogih skupnostih, ko se srečujejo z novimi izzivi, ponovno odkrivajo aktualnost svojega poslanstva v svetu, ki je poln protislovij in zmede.

Narodni USMI z uradom za boj proti trgovini s sužnji, ki deluje od leta 2000, koordinira dragoce in zahtevno delo 250 redovnic, ki pripadajo 70 kongregacijam, ki delujejo v Italiji. Te redovnice oblikujejo in obveščajo, podpirajo in spodbujajo, opogumljajo in ohranjajo mrežo dejavnosti. Sestre, ki so vključene v to nalogo, črpajo moč v skupnem delu.

S. Eugenia Bonetti, M. C. Prevedla s. Terezija Hostnik, ND

Pogovor: s. Andreja Štunf

Sestre in bratje OFS, ki so se v zadnjih letih udeležili kakšnega slovenskega srečanja OFS, gotovo poznajo sestro Andrejo Štunf. Prijazna, prizadevna, pripravljena priskočiti na pomoč, ob tem pa s hudomušno iskrico v očeh, ki kaže, da je sposobna ušpičiti tudi kako neresno stvar. Nič koliko razlogov torej, da jo spoznamo malo поблиže.

Ce bi se morala opisati z nekaj besedami, katere bi to bile in zakaj?

Uf, to mi je vedno najtežje. A v tem trenutku bi rekla: vesela, nasmejana, dobrodušna, stroga, odločna. Zakaj? Ker mislim, da se to v meni vsakodnevno menjuje, glede na situacije. Tistega bolj »pozitivnega« najbrž ni treba posebej razlagati: da se rada smejem, da sem optimistka po naravi in da, upam vsaj, vedno težim k dobremu.

Strogost in odločnost – osebno to nista »negativni« lastnosti, ker menim, da ju je treba uporabljati v pravi meri. Je pa res, da me moj značaj tukaj večkrat premaga, a se ga učim brzdati.

Ob tvojem priimku Štunf bi bolj ustrezen kraj kot je Podplatič za svoj rojstni kraj skoraj težko našla. Kakšno pa je bilo tvoje otroštvo?

Ha, ha, ha. Kombinacija priimka in kraja je fenomenalna – včasih ravno pravi adut za razbijanje prve treme ali oteženega pristopa. Tudi po tej kombinaciji se vidi, da ima Bog smisel za humor, in to ne malo.

Moje otroštvo? Ko danes gledam nazaj, bi rekla: lepo in preprosto, za kar sem hvaležna svojim staršem, ki sta nas vzgajala v duhu poštenosti, prijaznosti, radodarnosti, ... in sta živela krščanstvo svojega časa.

Danes sem hvaležna, da sem odraščala še v tistih časih, ko smo vsi imeli isti model gumijastih škornjev – bili so samo rdeči in modri, tako da se nismo zbadali glede znamke, da ne naštevam naprej.

Drugače pa: v vasi, kjer sem odraščala, sva bili samo dve puncici, vsaka na svoji strani vasi. Tako sem bila »obsojena« na odraščanje s samimi fanti, od mojega brata naprej, sestra se je namreč rodila slabih 10 let kasneje. Seveda je tovrstno odraščanje imelo svoje prednosti, do svojega devetega leta sem bila tako vedno deležna vseh fantovskih znanj in nauk.

Potem sem dobila sestro in adijo fantovski svet. Zelo sem bila vesela njenega rojstva in tako se je središče življenja usmerilo čisto drugam.

Ali si si, ko si po osnovni šoli izbirala, kam bi šla naprej, kaj mislila, da bo tvoja poklicna pot ostala znotraj Cerkve?

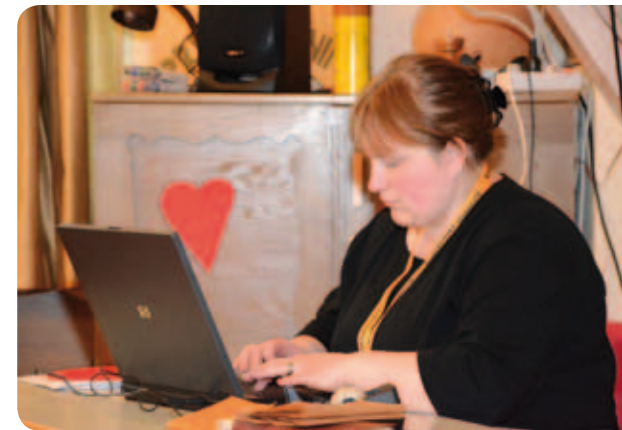
Iskreno povedano, se mi ni niti sanjalo, da je to sploh možno. Kot osnovnošolka sem mislila, da je biti ministrantka in bralka največ, kar lahko dekleta »doseže« v tovrstnem služenju. Da si lahko čistilka, krasilka, tista, ki streže pri mizi, ... to že, česa več pa ni bilo v mojem dometu.

Danes sem vesela, da je drugače, kot sem si predstavljala, in da je veliko redovnih skupnosti in duhovnikov, ki dopuščajo ženskam razne oblike služenja glede na različne darove in talente. Veselim se tega in se Bogu zahvaljujem za to odprtost.

Po študiju teologije in delu v katehezi je tvoja poklicna pot zdaj v vrtcu v Slovenski Bistrici. Kakšne izzive ta služba postavlja pred tebe?

Nove in velike. Zadnje čase se mi dozdeva, da kar prevelike. Ampak kjer Gospod da nalogo, da tudi moč za izpolnitev, s tem se bodrim. Hrabrim pa se tudi z zavestjo, da Frančiškovi sestre in bratje molijo zame. No, vsaj za eno sestro (da vam zaupam, to je sestra Franica iz mojega bratstva) sem zagotovo prepričana, saj me je izžrebala, da bo molila zame.

Ampak ne morem si kaj, da ne bi povedala te anekdote: Ko me je sestra Franica ob neki priložnosti vprašala, kako mi gre, in sem odgovorila, da ne najbolje, se mi je opravičila, ker je premalo molila zame (kakšna sveta duša, verjemite, da takšno opravičilo gane še tako trdo srce). In ko se po dveh mesecih ponovno srečava, me ogovori z istim vprašanjem: »No, kako ti gre.« Odgovorim: »Dobro, res dobro.« Ona

pa pravi: »Seveda, saj ti mora iti, če sem pa toliko molila zate!«

Kje pa se je tvoja pot križala s svetim Frančiškom? In s čim te je osvojil?

Prvič se spomnim, da sem slišala zanj, ob koncu osnovne šole, ko sem preko svojega brata (bil je v malem semenišču in dve leti v bogoslovju pri bratih minoritih, potem pa je sprejel odločitev, da tovrstno življenje ni njegova življenjska pot) začela spoznavati življenje sv. Frančiška. Takrat sem se tudi prvič srečala s Frančiškovim svetnim redom.

Tako zares, da me je osvojil, kot si rekla, pa je bilo nekaj let kasneje, ko smo z brati minoriti mladi romali v Assisi. Osvojili so me njegova preprostost, globoka ponižnost in dejstvo, da je tovrstna pot do Boga mogoča tudi tukaj in sedaj.

Si del bratstva OFS pri sv. Jožefu v Mariboru – čisto geografsko (če gledamo os Sladka Gora, Slovenska Bistrica, Brezje, Pernica, kjer se ponavadi giblješ) je bratstvo malo zunaj tvoje običajne poti. Kako je prišlo do tega »ovinka«?

Fani, moram se nasmejati in si pomagati s prispodobno. Zadeva je zelo enostavna: če hočeš sladolep, moraš tja,

kjer ga prodajajo. In ker v nobenem od naštetih krajev ni bratstva OFS, no, ne še (ha, ha), sem pač izbrala glede na dve merili: prvo so bila dobra priporočila (s. Alenka Fras me je kar nekaj časa prijazno nagovarjala in me vabila v postulat pri sv. Jožefu), drugo pa ljudje, ki sem jih poznala, da bodo tam ali da bodo zadevo vodili (torej ti kot postulantka in br. Milan Fras kot voditelj postulata). To je bilo zame povsem dovolj, da izberem. Da sem ostala v tem bratstvu, pa je zadeva še bolj preprosta: kdo bi odhajal od dobrih ljudi?

In potem so tu še vodstvene funkcije v OFS – že tretji mandat si odgovorna za vzgojo na narodni ravni, pa predsednica PS Mb, kjer si bila v prejšnjem mandatu podpredsednica, še prej pa odgovorna za vzgojo. Kje ob preobljilu dela najdeš pripravljenost za sprejem teh dodatnih obveznosti?

Verjemi, da se pripravljenost, no, vsaj v mojem primeru, najde lažje kot čas. Drugače pa je glede pripravljenosti moje življenjsko vodilo: Kako lahko kar koli pričakuješ od drugih, če sam nisi pripravljen ničesar storiti?

Kar nekaj časa si delala na področju kateheze, tako da ti je funkcija odgovorne za vzgojo kar pisana na kožo. Kaj bi dejala glede na izkušnje s terena, koliko v naših bratstvih naredimo za vzgojo? Kakšno se ti zdi življenje v njih?

Vzgoja sester in bratov je stalna stvar, ki ni odvisna samo od tistega, ki je sprejel službo odgovornega za vzgojo. Vzgoja sester in bratov je stvar vsake sestre in brata ter stvar celotnega bratstva. Drug ob drugem se namreč vzgajamo v življenju in zanj. Zato ne bodimo plašni v življenju po evangeliju in deljenju življenjskih izkušenj, ki nas vzgajajo za življenje.

Glede na videno, slišano in doživeto pa lahko rečem, da se po bratstvih vzpodbuja in krepi osebna odgovornost ter odgovornost sveta in celotnega bratstva za trajno vzgojo sester in bratov. Prav tako se krepi in zelo odgovorno v večini izvaja vzgoja v postulatu in noviciatu. Trenutno so še odprta in manj pokrita področja vzgoje, kot so spremljanje in vzgoja novo zaobljubljenih ter seveda vzgoja bratskih animatorjev za naše mlade. Verjamem, da je Gospod

že dal talente tudi za to, le odkriti jih je še treba in se dati na razpolago.

Vodenje pokrajinskega sveta v tem mandatu se z letošnjo jesenjo približuje koncu – ko gledaš nazaj, na kaj si še posebno ponosna? In kje vidiš potencial, ki bi ga še morali izkoristiti?

Fani, pa si rekla, da bo tale pogovor enostaven (ha, ha, ha).

No, zdaj pa zares. Na kaj sem še posebej ponosna? To bi težko odgovorila, bom malo preoblikovala vprašanje: Na koga sem še posebej ponosna? Iskreno povedano, na sestre in brate pokrajinskega sveta, ki imate z mano toliko potrpljenja (jaz bi že samo sebe kdaj odpustila), na vse sestre in brate, ki vodijo krajevna bratstva v naši pokrajini, ker smo v teh letih zelo lepo sodelovali, se skupaj učili, izobraževali na večerih svetov, drug drugega podpirali ... in seveda sem ponosna na vse sestre in brate OFS, ker ne obupate in kljub vsem različnim oviram, ki jih življenje postavlja na pot, vztrajate in pričujete, da je tudi danes moč živeti po zgledu sv. Frančiška in sv. Klare.

Če pa je še kaj, na kar bi lahko bila ponosna, pa bo pokazal čas.

Kaj pa OFS na slovenski ravni? Kakšne želje imaš zanj?

Zelo preprosto: da bi znali brati znamenja časov, se krepiti navznoter in odpirati navzven, biti žive in prepoznavne priče Frančiškove karizme tako v svetu kot v Cerkvi (tukaj še posebno mislim na dobrodelnost v vseh pogledih) ter bi si upali povzdigniti svoj glas namesto tistih, ki tega ne (z)morejo.

Počitnice so pred vrati. Kakšni so tvoji kratkoročni načrti? Kako boš napolnila baterije za prihodnje šolsko/pastoralno leto?

Pojdite na samotni kraj in se malo odpočijte, pravi Sveto pismo. To imam v

načrtu. Kdaj, kako in kaj pa je zaradi raznih obveznosti še nekoliko zamegljeno. Ti povem jeseni, do takrat pa boš morala živeti v nevednosti glede tega (ha, ha, ha).

In kaj bi ob koncu še želela povedati?

Veselite se, še enkrat pravim, veselite se. Živimo kot veseli kristjani, da bo svet spoznal Njegovo ljubezen. K temu nas vabi papež Frančišek, k temu je vabil že sv. Frančišek. Bodimo znanilci ter nosilci veselja in upanja.

Vsem pa želim vesele, prijetne in duhovno bogate poletne dni, jeseni pa z novim zanosom nadaljujmo z našimi srečanji!

Hvala, enako tudi tebi.

Pogovarjala se je s. Fani Pečar, OFS

Dragan Ignjić Tvoj sem, Gospod!

Zjutraj me jutro prebuja
in vem, da spet si Ti z menoj,
o moj Gospod!

Pošiljaš mi sonce v pozdrav
in nasmešek narišeš
mi na moj obraz!

Tvoj, le Tvoj sem,
o moj Gospod,
ki vodiš me po poti tej,
da pridem k tebi v
nebeško kraljestvo.

In kadar žalost me poti,
glej spet v molitvi
si Ti z menoj,
o moj Gospod!

Prihajam k tebi,
moj Gospod, in vidim te
v temni noči, da si z menoj,
o moj Gospod!

Zate živim
in Tvoj ostajam, moj Gospod!

Vate zaupam in moje srce
te ljubi, moj dobri Gospod!

Tebi slediti želim,
k tebi hiteti želim
v Tvoje nebeško kraljestvo, s teboj,
o moj Gospod!

Darovi za revijo Brat Frančišek

Dragi bratje in sestre, tudi tokrat ste velikodušno podprli našega papirnatega bratca s svojimi darovi. Hvala vam - in se priporočamo še za naprej.

180 €	OFS KB Sostro	40 €	ŠS Celovec	20 €	Markon Anton
120 €	KB FSR Sv. Vid	30 €	Granda - Ljubljana	20 €	Štiglic Neda
	Videm Pri Ptuj	30 €	Švab Emilija	20 €	Jesenko Alenka
70 €	KB Marijinega imena	30 €	Prestor Vincenc	20 €	Polanec Janja
	Ana Rozman	25 €	Markez Murova	20 €	Vida Jerebič
60 €	Spendal Ferdinand	20 €	Frančišek Krivec	20 €	Cigale
60 €	Prijon Alma	20 €	Helena Lovrenčak	18 €	Sešek Jožefa
50 €	ŠS S. Antonio in Bosco	20 €	Olga Pelaj	18 €	Majda Vrh
50 €	Kapucini Celje	20 €	Marija Selih	10 €	Darinka Demšar

Srečanje Narodnega, pokrajinskih in krajevnih bratstev

Frančiškovega svetnega reda na duhovnem kapitlju od 14. do 16. marca 2014 v Kančevcih

V dneih od 14. do 16. marca 2014 smo se bratje in sestre iz 32 bratstev, Frančiškovega svetnega reda zbrali na duhovnem kapitlju v Kančevcih. Tema srečanja je bila: Sveti Ludvik – vzor vladanja in služenja. Pozdravila sta nas br. Metod Trajbarič in s. Marjetka Birk.

Prvi dan smo se po molitvi večernic zbrali na spoznavnem večeru, ki sta ga vodili s. Andreja in s. Fani. Delo v skupinah, ki smo jih imenovali po sv. p. Piju, bl. Janezu Pavlu II., bl. Antonu Martinu Slomšku, sv. Elizabeti Ogrski in sv. Marjeti Kortonski, je bilo pestro in zanimivo.

V soboto pa smo se po jutranji adoraciji, hvalnicah in zajtrku podali v dvorano, kjer smo podoživljali življenje svetega Ludvika IX., francoskega kralja, ki je živel v 13. stoletju, iz družine Kapetingov. Predstavila sta nam ga s. Andreja Eržen (OFS) in br. Robert Bahčič (OFM).

S s. Andrejo smo se sprehodili skozi življenje zavetnika Tretjega reda, p. Robert pa nam je približal njegovo duhovno pot,

Profesorica zgodovine s. Andreja Eržen nas je lepo vodila skozi življenje svetega Ludvika. Poudarila je, kako ga je ljubezen matere Blanke s svojo skrbno vzgojo vodila od rojstva do smrti. Mati Blanka, ki mu je v svoji veri in ljubezni dejala: »Raje te vidim mrtvega v svojem naročju, kot da bi se prepustil smrtnemu grehu,« je pokazala, kako globoko vero je živela. V starosti 12 let je Ludvik izgubil očeta in postal kralj. Franciji je vladal 44 let.

Kralj Ludvik IX. je bil pomemben mož svojega časa. To se vidi v tem, da so se nanj obračali tudi papeži s svojimi pismi, v katerih so ga svarili, opominjali, vabili k spoštovanju njihovih besed in tudi prosili za pomoč. Sam se na pozive s strani Cerkve sprva ni odzival. Po bolezni, po čudežni ozdravitvi, jih je upošteval, jim sledil in si prizadeval za pravičnost.

Gradil je cerkve, katedrale, samostane, obnavljal cerkve. Bil je velik častilec Kristusovih relikvij. Relikvije Kristusovo sveto krono, sveto kri, Marijine relikvije, nogo Janeza Krstnika in še nekatere druge, ki jih je kupil, si še danes romarji lahko ogledajo v cerkvi Sainte Chapelle v Parizu. Šel je v Jeruzalem kot posrednik

v mirovnih pogajanjih med rimskim papežem in muslimani.

Sprejel je papežev bulo in šel v križarsko vojno, da bi osvobodil svete kraje, ki so bili takrat pod muslimani. Začel je svojo pot kot dar od zgoraj. Pred potjo je molil in se postil.

Zavzemal se je in želel je biti ideal krščanskega kralja. Želel je enake pravice za vse in skrbel je za duhovno rast podložnikov. Že za časa življenja so ga častili kot svetnika. Svojemu sinu Filipu je na smrtni postelji narekoval oporoko, kako naj živi po Božji volji.

P. Robert nam je prikazal duhovno pot sv. Ludvika. Poudaril je, da je sv. Ludvik šel vsak dan k maši. Po poroki z Marjeto je prebil v molitvi tri dni, prav tako Marjeta. Papež je prosil Ludvika, da bi branil dominikance in Frančiškove brate pred obrekovalci.

Dopoldanski del smo zaključili s sveto mašo, ki jo je vodil minorit p. Martin Gašparič ob somaševanju ostalih duhovnikov.

Po kosilu smo se razporedili v štiri delovne skupine, ki so razmišljale o naslednjih temah:

- ☞ Papeževe bule, poznavanje in uporaba cerkvenih dokumentov danes.
- ☞ Vladati pomeni služiti. V čem pa mi vidimo naše služenje?

☞ Krivoverstvo, odnos do uradnega nauka Cerkve.

☞ Kako izboljšati svet? (Duhovna oporoka sv. Ludvika svojemu sinu).

Pomembna se nam je zdela misel, da Frančiškovi bratje in sestre čutimo s Cerkvijo. Hočemo in želimo poznati nauk Cerkve. Drži, da je cerkvenih dokumentov veliko, kar pa naj nam ne vzame poguma. Za začetek naj bi vsak frančiškovec prebral zadnjo papežev apostolsko spodbudo *Veselje evangelija* in premišljeval pridige papeža Frančiška.

Evangelij in svet, uboštvo in bogastvo, bahavost in ponižnost, čast in križ ..., vse to so bili izzivi, ki jih je kralj Ludvik IX. uspel povezati v harmonijo in rodovitnost.

Frančiškovi smo poudarili služenje odprtih oči in srca, kar pomeni, da smo pozorni na potrebe bližnjih in da se odzovemo na potrebe v družini, Cerkvi, domovini in v svetu, da se odzovemo z ljubeznijo in dostojanstvom, saj smo vsi Božji otroci.

Za čas sv. Ludvika IX. so bila značilna krivoverstva (albižani, katari ...), kar ni tako zelo daleč od današnjega časa. Danes so razne skupine, ki imajo svoje rešitelje, različna zasebna razodetja. Za današnjega kristjana je nujno poznavanje cerkvenih dokumentov, jasna kr-

ščanska stališča in pripravljenost braniti zdrav nauk Cerkve in moliti.

Ob duhovni oporoki, ki jo je na smrtni postelji Ludvik IX. namenil svojemu sinu (glej v nadaljevanju), pa smo razmišljali, kako izboljšati svet in kaj lahko OFS svetu ponudi.

Zavedamo se, da lahko spreminjamo le sami sebe. Ob premišljevanju Božje besede se odpiramo Svetemu Duhu in delovanju Božje milosti. S tem, ko spreminjamo sami sebe, spreminjamo tudi svet okoli nas. Trudimo se bližnje sprejemati in jih ljubiti takšne, kakršni so. S tem izražamo svojo vero. Zavedamo se, da s svojim življenjem najbolj spodbujamo mlade in starejše k življenju po veri, da se moramo med seboj povezovati in si pomagati.

Na vsa vprašanja nismo našli dokončnih odgovorov, receptov. Kljub temu se bomo med seboj spodbujali in si po zmožnostih pomagali, da bomo resnično pravi bratje in sestre in gradili sodoben odnos v OFS in v svetu. Molitev pa je tista, ki nas povezuje.

Če evangelij živimo, spreminjamo najprej sebe z Božjo milostjo. Bratstvo je osnova za pot do miru, saj imamo istega Očeta. Neprestano se moramo spreobračati, prinašati mir v svoje družine in okolje.

V nedeljo dopoldne nam je br. Metod Trajbarič prebral pisma s pozdravi in molitveno podporo br. Tiborja Kauzerja iz Madžarske in sester klaris.

V refleksiji pa smo povzeli delo in življenje sv. Ludvika IX., njegovo versko življenje in služenje ter spoznali, da morajo imeti bratje in sestre OFS velik čut služenja, spodbujati in učiti ter s svojim življenjem izražati svojo vero.

Sprejeli smo predlog, da iste tematike, ki smo jih predelali v sklopu dela po skupinah, uporabimo za dogajanje in delo v domačih bratstvih glede na možnosti, ki jih ima vsako bratstvo.

Praznovali bomo leto, posvečeno sv. Ludviku IX., ki se prične 25. aprila 2014 in bo trajalo do 28. avgusta 2015. V tem letu se bodo izvajale različne dejavnosti na narodni, pokrajinski in krajevni ravni (devetdnevnic, duhovne vaje, kateheze, molitev sv. Ludvika, dramska uprizoritev iz življenja sv. Ludvika IX., zloženske, podobe, film preveden iz francoščine in še marsikaj).

Med sveto mašo, ki jo je v somaševanju gvardijana doma v Kančevcih br. Primoža in sobratov frančiškanov, minoritov in kapucinov vodil p. Franci Kovše, je pridigar poudaril tri stvari, ki naj nas vodijo v tem postnem času, namreč post, molitev in miloščino. Bratje

in sestre tukaj doživljamo skupnost in se že kažejo duhovni sadovi. Zato bi lahko rekli z apostolom Petrom, ki je bil z Jezusom na gori ob spremenjenju: »Dobro je, da smo tukaj.« Kristus nam pravi, naj vsak vzame svoj križ. Glejmo življenje svetnikov. Naj nam sv. Ludvik izprosi moč, da bi znali sprejeti Božjo voljo, da bi znali trpeti. Jezus je pretrpel križ in sedel na prestol.

Po sv. maši se je predsednik Nardnega bratstva OFS zahvalil vsem in nas napotil, naj v svoja bratstva ponesejo svoja doživetja in jih podelimo med seboj. Okrepljeni z duhovno in telesno hrano smo z blagoslovom odšli v svoja bratstva, da bi tam pričevali za Jezusa.

Hvala za globoko doživete dneve, trenutke, za prejete milosti, spoznanja in spodbude.

S. Ana Retelj OFS

Iz duhovne oporoke
sv. Ludvika IX. sinu:

»Predragi sin! Najprej ti naročam, da ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso močjo; brez tega ni zveličanja.

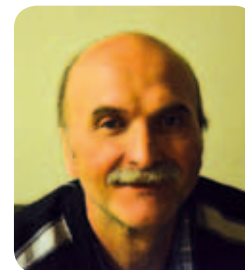
Sin, moraš se varovati vsega, kar veš, da ne ugaja Bogu, namreč vsakega smrtnega greha, tako da moraš rajši dopustiti, da te na vse načine mučijo, kakor pa da bi storil kakšen smrtni greh. Če Gospod dopusti, da te zadene kakšna težava, jo moraš prenašati dobrodušno in hvaležno; misli si, da je v tvojo korist in da si to morda zaslužil ... Rad in pobožno se udeležuj božje službe, in dokler si v cerkvi, glej, da se ne boš oziral naokrog in brez potrebe govoril, temveč Gospoda pobožno moli glasno ali premišljuje v svojem srcu. Imej srce polno sočutja do revežev, bednih in nesrečnih ter jim po svojih močeh pomagaj in jih tolaži. Za vse imetje, ki ti ga je dal Bog, se mu zahvaljuj, da boš vreden še več prejeti. Do podložnikov bodi pravičen ... in vedno bodi bolj na strani reveža kot bogatina, dokler se nisi prepričal o resnici ... Bodi vdan in pokoren naši materi rimski Cerkvi ... delaj za to, da bo izginil iz tvoje dežele vsak greh, posebno pa preklinjevanje in krivoverstvo. Preljubi sin, končno ti podeljujem ves blagoslov, kakor ga more ljubeči oče dati sinu ... Naj ti Gospod podeli milost, da bi tako izpolnjeval njegovo voljo, da bi mu s tem služil in ga častil, tako da bi midva po tem življenju skupaj prišla k njemu, kjer ga bova gledala, ljubila in hvalila brez konca.«

Marta Ahaj OFS, KB Slovenska Bistrica

Na kapitlju sem prvič in je zares enkratno. Veliko sem zvedela o sv. Ludviku, ki ga prej nisem poznala. Že doma sem se pripravljala na to srečanje z molitvijo, pa tudi brala sem malo te stvari. Vesela sem, da sem lahko prišla in da sem tukaj spoznala brate in sestre.

Vladislav Verbovšek OFS, KB Celje

Na duhovnem kapitlju sem prvič. Zdi se mi zelo spodbudno in sem kar veliko »odnesel«. Spoznal sem, da lahko določene stvari izboljšam, predvsem pri oblikovanju naših srečanj, saj sem kot podpredsednik tudi nekako odgovoren za to. Spoznal sem, da smo lahko veliki v majhnih stvareh. Ni treba imeti veliko, da si srečen. Tukaj mi je sv. Frančišek velik vzor. Duhovni kapitelj pa nas na tej poti okrepi in nam da novih moči.

Br. Franc OFMConv

Prišel sem z brati in sestrami iz Pirana in sem »zamenjal« patra, ki je njihov duhovni asistent. Na duhovnem kapitlju sem prvič in mi

je tukaj zelo lepo med brati in sestrami. Veliko je novih obrazov, izzivov in duhovne spodbude. Veliko novega sem izvedel tudi o vašem zavetniku svetem Ludviku. Še bom prišel, če bo tako naneslo.

Anica Švab OFS, KB Brezje

Krasna obogatitev je ta duhovni kapitelj. Slišali smo zares lepe stvari o svetem Ludviku Francoskem. Sploh nismo vedeli, da imamo tako plemenitega zavetnika. Predvsem me je ganila oporoka, ki jo je sv. Ludvik napisal sinu. Danes si ne upaš svojemu otroku naročiti kaj takega. Zares sem vesela, da sem tukaj. Prav radosti me Frančiškov duh, ki veje med nami! Lepo je videti tudi tako veliko duhovnih asistentov. Prav lepo je, zares!

Ivanka Aleš OFS, KB Škofja Loka

Bila sem v delavnici, kjer smo se pogovarjali o tem, kako izboljšati svet. Če živimo evangelij, spreminjamo najprej sebe, potem pa z zgledom tudi svet. Posebej se mi je vtisnilo v spomin to, ko je sv. Ludvik zapisal, da je potrebno pred vsako pomembno odločitvijo preživeti 40 dni v postu in molitvi. Bratstvo je pot do miru. Zavedela sem se tega, da imamo bratje in sestre istega nebeškega očeta, ki nas ljubi. Zato smo dolžni spoštovati drug drugega in si pomagati.

Br. Placid Prša OFMCap

Sem prvič med vami na duhovnem kapitlju. Moj provincial, predstojnik, me je z dekretom postavil za duhovnega asistenta KB Podnanos in KB Otllica. Šele lansko leto sem prejel poslanstvo duhovnega asistenta in to je zame odkritje novega sveta! Na tem mojem prvem srečanju z vami sem zelo presenečen. Ko se tukaj srečujem z vami, brati in sestrami iz vse Slovenije, vidim, da je Frančiškova duhovnost zelo globoka v našem narodu. Sem prav ponosen na vse vas, moje brate in sestre!

S. Pavlina Kolbl FBS

Prišla sem kot duhovni asistent KB sv. Lenart v Slovenskih Goricah in tudi asistent Frančiškovih otrok. Bila sem že na več kapitljih. Vsak mi pomaga, da rastem naprej. Duhovnost svetega Ludvika mi veliko pomeni, saj smo ga tudi pri FO že spoznavali. Manjši otroci so ga celo prikazali na čisto svoj način. Ta njegova duhovnost me je v teh dneh res zelo nagovorila. Sega na vsa področja: družina, vladanje, medsebojni odnosi ... Vesela sem, da sem to slišala, in me je spodbudilo, da bom še naprej spoznavala njegovo duhovnost, ki jo želim posredovati naprej otrokom in mladim, ki se zbirajo v skupinah Frančiškovih otrok.

Tabor Pokrajinskega bratstva Ljubljana v Škofji Loki

Letos smo v našem KB Sostro sklenili, da bo naše redno mesečno srečanje, ki bi moralo biti en dan pred dnevom tabora, na taboru samem, ki je bil 7. junija 2014 v Škofji Loki. Naš župnik Aleš je dal plakat en teden prej v vitrino. To se mi zdi pohvalno, da nas je plakat nagovarjal in smo ga opazili, če smo ga hoteli. Potem smo se poklicali med seboj in povabili drug drugega na tabor. Predvsem zaradi obeda in organizacije prevoza. Tako se je tabora iz našega kraja udeležilo 20 ljudi (4 otroci, animatorka, duhovni asistent, dve Frančiškovi popotnici, ostali pa simpatizerji ter bratje in sestre KB OFS Sostro). Udeležba na vsakem takem srečanju je videti podobno kot vabilo na svatbo. Tudi mene je skušnjavec malo napadal, saj v »hosti« leži vse navzkriž. Potrebno je to sanirati, tudi država zahteva od nas, vendar pa en dan v »hosti« ne pomeni kaj dosti. Odločil sem se, da delo počaka. Prepustil sem stvari v Božje roke. Zjutraj, na sam dan tabora, smo se ob 8. uri zbrali in odpeljali. Kot voznik avta sem začel šele na gorenjski avtocesti študirati, kako se pride v Škofjo Loko. Tako nas je pot peljala skozi Kranj. A bil je lep sončni dan, ena od vasic do Škofje Loke nosi ime Sv. Duh. Prispeli smo točno ob uri. Veselo sem pohitel proti cerkvi. Pred vhodom sem naletel na znane obraze. Tu je bil tudi čaj, kavica. Beseda je dala besedo. Otroci so se igrali v senci. V cerkev sem vstopil šele v času,

ko je imela pozdravni govor s. Marjetka. Dve klopi pred sabo sem opazil g. Aleša Primca. Dobil je besedo, saj je bil gost srečanja. Zanimiva je bila njegova odkritost, da je z nami delil svoje doživljanje trenutka, žalost ob smrti kapucina, br. Angela. Povedal nam je, kako je odkril, da sta bila njegova babica in dedek tretjere-dnika. Tudi tema njegovega pričevanja, mi danes rečemo primer dobre prakse. Všeč mi je bila njegova odprtost, občutljivost, premagovanje strahu, pomen občestvenosti, ki jo je poudarjal. Pričeval je o svojem delu – poti, spoznanjih, svoji odločitvi za vero, za Jezusa, kaj je bilo zanj pomembno. Ni nam vsiljeval svoje poti, nas pa je s svojim pričevanjem opogumljal za dejanja na naših poteh, naj bomo Jezusovi. Vse to je s. Anica Švab lepo povzela in nam že kmalu poslala povzetek tega srečanja. Sedaj je samo na nas, kako naj to prenesemo vsakemu bratu in sestri v naših krajevnih bratstvih. G. Aleš je potem

odšel k svoji družini, mi pa smo nadaljevali z molitvijo za domovino. Sledila je sv. maša, vodil jo je br. Jožko Smukavec. Lepo ga je bilo videti po dolgih letih. Človeku se prebudijo spomini ... Lepo je, kadar smo z Bogom. Ko damo svoji duši, da se hrani, da občutimo »crkljanje«, da se nas dotakne Jezus. Po maši smo se odpravili na samostanski vrt. Srečanje s sestrami in brati. Všeč mi je bilo, ko sem videl nove obraze, ki jih prej nisem poznal. Vsaka sestra, vsak brat nosi svojo zgodbo. Škoda, da vsake nisem slišal. Tu smo pojedli, poklepetali in potem poromali do župnijske cerkve. Z litanijami smo slavili Boga, prejeli blagoslov in odšli proti domu. Srečno smo se pripeljali v Sostro pred župnišče. Hvala Bogu za ta podarjeni dan. Imel sem se lepo. Hvala tudi vsem domačinom iz KB Škofja Loka, ki so tabor pripravili. Naj vam zaupam, da sem kasneje tudi telo utrudil, saj sem bil tisti dan še v »hosti«.

Mir in dobro! Br. Franci OFS

Festival FO in Frame

Že je prišel mesec maj, mesec matere Marije, ki je poln pisanih barv. Vse okoli nas je bilo zeleno in cvetelo. To je bil pravi čas, da se v mestu vrtnic, ravno v času, ko na Kostanjevici v Novi Gorici zadehtijo burbonke, zberejo mladi in otroci, ki sledijo sv. Frančišku in sv. Klari. Mesec maj je vsako leto čas festivala FO in FRAME. Letos je potekal v soboto, 10. 5. 2014, pod naslovom V veselju z drugim. Cilji festivala so bili srečati se z najrazličnejšimi ljudmi v različnih življenjskih situacijah, poklicih (invalid, misijonar, gasilci) in prepoznavati značilnosti Nove Gorice in seveda srečanje z drugimi skupinami FO in FRAME. Že na začetku sta vsa bratstva pričakali dve animatorki, ki sta jih lepo pozdravili in prijazno sprejeli ter jim dali nadaljnja navodila. Na ograji je vsako od skupin pričakal nabiralnik, kjer so skupine odložile svojo pošto, ki so jo prejele preko dopisovanj med skupinami. V nabiralniku so dobili tudi tri vprašanja, s pomočjo katerih so morali pripraviti čim bolj izvirno predstavitev nasprotne skupine, da bi se lahko tako vsi bolje spoznali in srečali. Sledil je uradni začetek festivala s pozdravom vseh navzočih, predstavitev skupin in preprosta dramska igra Popol-

no veselje. Uvodnemu delu je sledila delavnica, na kateri so otroci izdelovali steklene svečnike, ki so jih oblepili z različnimi vzorci iz serviet. Delavnica je bila simbolično dejanje, saj bodo otroci steklene lučke podarili nekomu, ki je v stiski, pa naj bo to ostarel človek, invalid ali osamljen. Nekateri so simbolno dejanje naredili že po samem festivalu, ko so podarili luč upanja gostujoči invalidni osebi Nives, ki je bila z nami celoten festival. Ostali otroci pa bodo skupaj s starši ali animatorji ponesli luč upanja v svoj domači kraj in tako pokazali, da se lahko veselimo z drugim, četudi je drugačen od nas.

Kot smo doživeli že dopoldne, je naše življenje sestavljeno iz srečanj, zato smo se v popoldanski veliki igri posvetili srečanju. Kakšnemu srečanju? Sprehodili smo se po sedmih različnih točkah, kjer smo opravljali različne naloge. Na točkah so nas čakali gasilci, kjer smo se spoznali z njihovim delom, spoznali smo znane osebnosti Nove Gorice, njihova zelišča in okusili tudi frotljo. Obiskali smo tudi misijonarja, srečali smo se z redovnikom, si ogledali znamenito grobnico Bourbonov. Ni manjkalo pa niti srečanje z invalidom, kjer je lahko prav vsak od nas občutil, kako je biti invalid in s kakšnimi težavami se sreču-

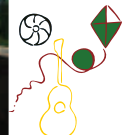

ješ kot invalid. Sprejeli smo izzive in se podali od točke do točke ter se poskusili v raznih spretnostih in spoznavanju. Ob koncu velike igre smo začutili res pravi pomen besede SREČEVANJE, kajti prav v tej besedi se skriva sreča. Srečni smo bili, da smo lahko občutili drug drugega in se z medsebojnim srečanjem drug z drugim tudi obogatili. Srečo smo sprejemali in podarjali vsem, ki smo jih na poti srečevanj srečali in obiskali.

Po veliki igri smo se zbrali na glavnem prizorišču, pred odrom. Skupaj smo se odpravili v cerkev, kjer je potekalo še zadnje srečanje, srečanje z Njim pri obredu sv. maše. Pri sv. maši smo se zahvalili za celoten dan, ki nam je bil podarjen. Mašo je vodil br. Vlado ob somaševanju p. Tomaža in br. Marka.

Mašo smo popestrili prav vsi otroci in animatorji s svojim sodelovanjem, pa če je šlo za uvod v mašo, branje berila, prošnje, zahvale, uvod v očenaš in pozdrav miru. Med mašo smo tudi prepevali Frančiškove pesmi. Pri maši smo darovali steklene svečnike, ki smo jih izdelali na jutranji delavnici. Doživeli smo srečanje z Njim ter polni upanja in blagoslova odšli proti novim izzivom srečevanj s sv. Frančiškom in sv. Klaro. Po sv. maši smo imeli še pogostitev s pecivom v parku zraven cerkve, malo smo še poklepetali, potem pa smo odšli vsak na svoj konec, nekateri daleč stran, drugi pa malo bliže, in ponesli to srečo, ki smo jo prejeli na tem festivalu v medsebojnem srečanju, tudi v naše domove.

Animatorji FO Kapela

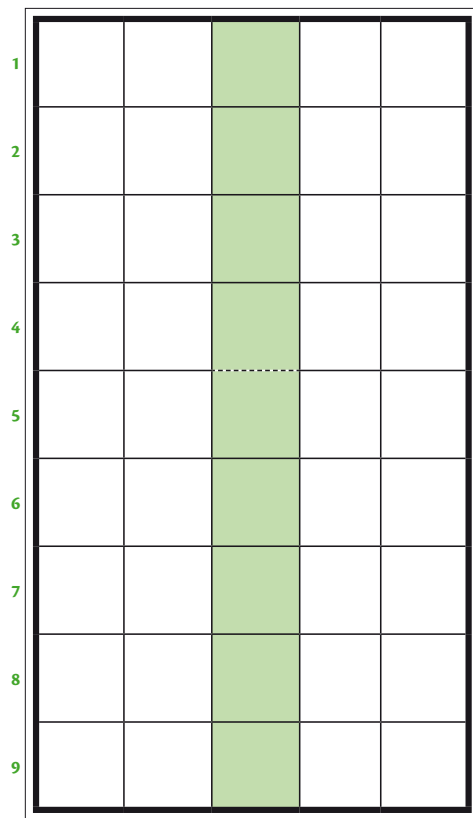

Nagradna izpolnjevanka

Sestavite devet besed, ki jih zahtevajo opisi, in jih vodoravno vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste na označenih poljih dobili goro na Sinajskem polotoku, kjer je Mojzes od Boga prejel deset zapovedi.

1. ajd; za kristjane pripadnik vere, ki ne priznava Kristusa za boga, 2. želja, da se komu namerno povzroča veliko trpljenje, velike težave, 3. zakrament potrditve v veri, 4. zelo razširjena rastlina z dolgimi ozkimi listi in kolenčastim stebлом brez izrazitih cvetov, 5. krajše literarno delo z ritmičnim besednim redom, s posebno glasovno ureditvijo, navadno z manjšim številom besed v vrstici, 6. dolga žimasta dlaka na vratu nekaterih živali, zlasti pri konju, 7. nebesno telo, okoli katerega krožijo zemlja in drugi planeti našega zvezdnega sestava, 8. plitvejša kotanja s stoječo vodo, 9. kdor je iz tuje dežele, tuje jezikovne skupnosti.

sestavila: ga. Frančiška Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

Evangelij veselja

Na uredništvo smo prejeli 27 pravih odgovorov.

Hvala vam za vaš trud – in upamo, da vam je bilo v razvedrilo!

1. nagrada: **Mitja Pikelj**, Celje;
2. nagrada: **Malči Marinčič**, Ljubljana;
3. nagrada: **Janez Markelj**, Koroška Bela.

Čestitamo!

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Küzmičeva 6, 1000 Ljubljana), do 15. avgusta 2014. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant, Med svetlobo in senco;
2. nagrada: Revija Magnificat;
3. nagrada: 3 kompleti razglednic Sončna pesem.

Javier Garrido

Rožice sv. Frančiška

na novo prebrane in premišljene (13)

XIII. Kako sta sveti Frančišek in brat Masej položila kruha, ki sta ga izprosila, na skalo ob studencu in je sveti Frančišek zelo povelečeval uboštvo. Kako je potem prosil Boga, svetega Petra in svetega Pavla, da bi vzljubil sveto uboštvo; in kako sta se mu prikazala sveti Peter in sveti Pavel.

Čudoviti služabnik in Kristusov slednik, gospod sveti Frančišek, je hotel biti popolnoma in v vsaki stvari podoben Kristusu, ki je po besedah evangelija poslal svoje učence po dva in dva v vsa tista mesta in kraje, kamor je nameraval iti sam. Tako je po Kristusovem zgledu tudi sveti Frančišek zbral dvanajst tovarišev ter jih po dva in dva razposlal po svetu oznanjevat božjo besedo. Da bi jim dal zgled prave pokorščine, je šel najprej sam na pot po Kristusovem zgledu, ki je najprej pričel delati in šele potem učiti. Tako je svojim tovarišem določil druge dele sveta, sam pa si je izbral za tovariša brata Maseja in se napotil v francoske dežele.

Ko sta nekega dne vsa sestrada dospela v neki trg, sta šla, kakor pred-

pisujejo pravila, prosit kruha v imenu božje ljubezni; sveti Frančišek je šel po eni ulici in brat Masej po drugi. Ker pa je bil sveti Frančišek preveč neznan moč, si je izprosil le malo grizljavega in koščkov suhega kruha; brat Masej pa, ki je bil visoke in lepe postave, je prejel dosti dobrih in velikih kosov voljnega kruha. Ko sta naprosila, sta se sešla k jedi zunaj trga na kraju, kjer je bil lep vodnjak in poleg tega lep, širok kamen, kamor sta položila vso miloščino, ki sta jo naprosila.

Sveti Frančišek je opazil, da so bili kosi, ki jih je izprosil brat Masej, veliko večji in lepši od njegovih, pa se je močno razveselil in rekel takole: »O brat Masej, nisva vredna tako velikega zaklada.« Ker je te besede večkrat ponavljal, odgovori brat Masej: »Oče najdražji, kako je mogoče govoriti o zakladu, kjer je toliko uboštva in pomanjkanja onih stvari, ki so potrebne? Tu ni ne prta ne noža ne krožnikov in skodelic; ni ne hiše ne mize, ne hlapca ne dekle.« Pa pravi sveti Frančišek: »Saj prav to je, kar imam za velik zaklad, ker nam je pripravila božja Previdnost, kakor je očitno pri tem izprošenem kruhu, tako lepi kamniti mizi in ob tako čistem studencu. Zato hočem, da prosiva Boga, naj bi naju iz vsega srca učil ljubiti tako žlaht-

ten zaklad svetega uboštva, kateremu Bog sam služi.« Po teh besedah sta pomolila, se s tistimi kosi kruha ter z vodo telesno okrepčala in se dvignila na pot proti Franciji.

Ko sta prišla do neke cerkve, je rekel sveti Frančišek tovarišu: »Pojdiva v to cerkev molit.« In sveti Frančišek je šel za oltar in pričel moliti. V tej molitvi je dobil od božjega obiska tako veliko gorečnost, ki je njegovo dušo tako močno vnela v ljubezni do svetega uboštva, da se je zdelo, kakor da bi od njegovega razvnetega obraza in iz njegovih odpirajočih se ust švigali plameni ljubezni. Tako goreč je prišel k tovarišu in mu rekel: »O, o, o, brat Masej, daj mi samega sebe.« Tako je vzkliknil trikrat, tretjič pa je sveti Frančišek s svojim dihom dvignil brata Maseja in ga vrgel za dolgo sulico daleč od sebe; nad tem se je brat Masej silno začudil. Pozneje je pripovedoval svojim tovarišem, da je v tistem trenutku, ko ga je sveti Frančišek s svojim dihom dvignil in pahnil od sebe, okusil tolikšno duševno sladkost in tolažbo Svetega Duha kot nikdar več v svojem življenju.

Po tem dogodku je rekel sveti Frančišek: »Tovariš moj, pojdiva k svetemu Petru in svetemu Pavlu in ju prosiva, naj naju poučita in nama pomagata posedovati neizmerni zaklad svetega uboštva, zakaj to je tako imeniten in tako božanski zaklad, da ga nisva vredna imeti v svojih ničvrednih posodah. To je namreč tista nebeška krepost, s katero teptamo vse posvetne in minljive stvari in s katero odstranimo iz duše vse ovire, da se more svobodna združiti z večnim Bogom. To je tista moč, zaradi katere se more duša že na zemlji pogovarjati z angeli v nebesih; to je tista moč, ki je Kristusa spremila na križ, s Kristusom so jo pokopali, s Kristusom je vstala, s Kristusom je šla v nebesa; prav ona dušam, ki jo vzljubijo, že v tem življenju daje možnost, da poletijo v nebo. Zakaj ona hrani orožje prave ponižnosti in ljubezni. Zato hočeva prositi sveta Kristusova

apostola, ki sta bila popolna ljubitelja tega evangelijskega bisera, da bi nama izprosila to milost od našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki naj nama po svojem svetem usmiljenju podeli, da bova smela postati prava ljubitelja, izpolnjevalca in ponižna učenca tako dragocenega, ljubljenega in evangelijskega uboštva.«

V takem pogovoru sta dospela v Rim in stopila v cerkev svetega Petra. Sveti Frančišek je šel molit v en kotiček cerkve, brat Masej pa v drugega. Ko sta dolgo pobožno in s solzami molila, sta se svetemu Frančišku z velikim sijajem prikazala najsvetejša apostola Peter in Pavel in sta govorila: »Ker hočeš in želiš izpolnjevati, kar so izpolnjevali Kristus in sveti apostoli, naju pošilja naš Gospod Jezus Kristus k tebi z oznanilom, da je tvoja molitev uslišana in da boste ti in tvoji posnemovalci v dobri meri prejeli zaklad, dar svetega uboštva. In še to ti v njegovem imenu naznanjava, da bo tisti, ki bo po tvojem zgledu popolnoma sledil tej želji, zanesljivo deležen blaženosti večnega življenja; in blagoslovljen boš od Boga ti in vsi tvoji posnemovalci.«

Po teh besedah sta izginila in zapustila svetega Frančiška polnega tolažbe. In

vstal je od molitve, se vrnil k svojemu tovarišu in ga vprašal, ali mu je Bog kaj razodel. Ta pa je odgovoril, da ne. Tedaj mu je sveti Frančišek povedal, kako sta se mu prikazala sveta apostola in kaj

sta mu razodela. Polna radosti sta zato sklenila opustiti potovanje v Francijo in se vrniti v Spoletsko dolino.

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

2. Premišljevanje

Mistika frančiškanskega uboštva v vsem svojem sijaju.

Zelo pomenljivo bi bilo ugotoviti razliko med odmevi besedil pri bratih nekoč in danes. Kako drugačni so sami izrazi in kako blizu so osrednji uvidi!

- ☞ Bogastvo teološko-duhovne vsebine, ki jo pripisujemo uboštvu:
- ☞ Dobesedno posnemanje »apostolskega življenja«, kakor ga pripovedujejo evangelisti.
- ☞ Božje bogastvo.
- ☞ Vir veselja in občestva z vsem ustvarjenim.
- ☞ Izkustvo Previdnosti.
- ☞ Bližnjica do mističnega izkustva, da Bog zadošča.
- ☞ Privilegirana pot za priličenje Kristusu.
- ☞ Sinteza krščanskih kreposti.
- ☞ Posredovanje eshatološke zaveze.

- ☞ Sklicevanje na sv. Petra in sv. Pavla morda vsebuje po eni strani pretanjene namige na zvestobo Cerkvi, po drugi pa pred cerkveno oblastjo trdi, da ima boj »spiritualov«, ki hočejo ohraniti korenitost izvirov, apostolsko potrditev.
- ☞ Če vse to pretehtamo, se ne moremo izogniti občutku, da gre za pretirano ideološko racionalizacijo. Kako je mogoče do izkustva velikonočne preobrazbe dvigniti uboštvo, ki je samo sredstvo? In prav tako, kako je mogoče narediti za sveto neko konkretno obliko življenja, namreč apostolsko popotništvo? Ta dvoumnost je sestavni del veličine in bede frančiškanstva.
- ☞ Pogled na drugo stran medalje: nam, današnjim Frančiškovim, se dogaja, da smo izgubili mistiko uboštva, ki smo ga omejili na funkcionalno krepost.

Se nadaljuje

Posodobljeni prevod Alojzija Resa

pregledal in prevedel odmeve br. Miran Špelič.

Novice iz Svete dežele

April 2014

Svetišče sv. Janeza v Ain Karemu: gradnja novega prostora za sprejem romarjev

Dela izgradnje nove večnamenske sprejemne sobe v svetišču sv. Janeza v Ain Karemu blizu Jeruzalema napredujejo z enakomerno hitrostjo.

Prostor, namenjen sprejemu skupin romarjev, ki obiskujejo svetišče vsak dan, je delno pod zemljo, in v preteklosti so ga uporabljali kot shrambo ali delavnico, pozneje pa je bil opuščen. Zato so se dela začela s čiščenjem velike količine nakopičenih ruševin in ostankov. Nato so odstranili stara tla in jih shranili za ponovno uporabo v končnih fazah dela. Delavci, ki so danes končali s čiščenjem površin in pripravo za novo talno podlago, izvajajo dela za napeljavo elektrike in vode ter ponovno polaganje kamna. Naslednja naloga je ometavanje.

Restavratorska dela, ki jih izvaja Kustodija Svete dežele z delom tistih, ki so vključeni v projekt »Jeruzalem, kamni spomina«, ki ga podpira ATS pro terra Sancta, pomenijo, da prostor dobiva svojo prvotno podobo, ki se je izgubila zaradi zanemarjenosti. Fina zgradba, sestavljena iz prekrizanih lokov in obokov, zgrajenih v začetku leta 1900, je podprta s stebri in kamnoseškimi deli iz velikih blokov krajevnega kamna, razrezanega in postavljenega z veliko umetelnostjo kamnosekov, ki so jih na začetku prejšnjega stoletja usposobili in zaposlili v delavnicah S. Salvatore. Danes so delavci iz tehničnega urada Kustodije srečni in privilegirani, da lahko sledijo zgledu svojih predhodnikov in delajo z istim kamnom, ki bo ostal na ogled v notranjosti tega novega čudovitega prostora.

Maj 2014

Jacopo in medalje v zbirki Piccirillo: zgodba o arheologu-prostovoljcu v Jeruzalemu

Jacopo Gelmi, mlad diplomant klasične arheologije na univerzi v Pavii, je bil tri mesece prostovoljec v arheološkem muzeju v Frančiškanski biblični šoli v Jeruzalemu. O svojih izkušnjah pravi:

»Muzej ima precejšnjo zbirko medalj vseh vrst z vsega sveta, vključno z vojaškimi, verskimi (papeškimi) in priložnostnimi. Moja naloga, ki sem jo opravil skupaj z dvema drugima prostovoljcem, Giorgiom Laurettom in Beryl Chan, med novembrom in januarjem, je bila vnašanje podatkov o medaljah v bazo podatkov, vključno z vsemi glavnimi podatki, kot so njihove mere, datumi in opisni povzetki. Podatkovna baza je vsebovala tudi fotografije sprednje in zadnje strani medalj. Opisni element je še posebej pomemben, in je moral biti zelo natančen. Dejansko pa je bilo pogosto koristno opraviti nekaj raziskav, da bi lahko našli nekaj več informacij o vsakem kosu.

Trenutno delam na medaljah, ki so del zbirke Piccirillo, tako pa se imenujejo, ker jih je zbral pater Michele Piccirillo, redovnik in arheolog, ki je bil tudi direktor tega muzeja. Gre za pomembne kose, ki zajemajo vse od medalj za dosežke pa do verskih me-

dalj. Skratka, menim, da je sodelovanje prostovoljcev, kot smo mi, ki omogoča urediti in ovrednotiti celotno zbirko muzeja, ključnega pomena.«

Papež Frančišek v Amanu govori o miru in se spomni beguncev

»Mir ni nekaj, kar lahko kupimo; je dar, ki ga je treba potrpežljivo iskati in ga oblikovati s pomočjo vsakodnevnih dejanj, velikih in majhnih. Mir se krepi, če se zavedamo, da imamo vsi iste korenine in smo člani ene človeške družine, če ne bomo nikoli pozabili, da imamo istega nebeškega Očeta in smo vsi njegovi otroci, ustvarjeni po njegovi podobi.

Prav v tem duhu vas vse nagovarjam: patriarha, svoje brate škofe in duhovnike, posvečene može in žene, vernike laike in veliko otrok, ki so danes prejeli prvo sveto obhajilo, skupaj z njihovimi družinami. Prav tako z naklonjenostjo sprejemam številne krščanske begunce iz Palestine, Sirije in Iraka: prosim, prenesite moje pozdrave svojim družinam in skupnostim ter jim povejte, da so mi blizu.«

Med srečanjem z jordanskimi predstavniki oblasti je papež Frančišek nagovoril begunce, še posebno tiste, ki prihajajo iz Sirije.

»Jordanija je ponudila velikodušno dobrodoščilo velikemu številu palestini-

skih in iraških beguncem kot tudi drugim beguncem z nemirnih območij, zlasti iz sosednje Sirije, ki jih je opustošil konflikt, ki traja vse predolgo. Takšna radodarnost zasluži spoštovanje in podporo mednarodne skupnosti. Katoliška cerkev je v okviru svojih zmožnosti skušala zagotoviti pomoč beguncem in ljudem v stiski, zlasti prek Karitasa v Jordaniji.«

»To bo znamenje za nas: našli boste dete ...«: Pridiga papeža Frančiška v Betlehemu

Med sveto mašo na Trgu jaslic v Betlehemu je papež Frančišek med navdušenjem številnih tamkajšnjih kristjanov dejal:

Dete Jezus, rojeno v Betlehemu, je znamenje, ki ga je Bog dal tistim, ki pričakujejo odrešitev, in je še vedno znamenje Božje nežnosti in prisotnosti v našem svetu. Angel je oznanil pastirjem: »To bo znamenje za vas: našli boste dete ...«

Tudi danes so otroci znamenje. So znamenje upanja, znamenje življenja, so pa tudi »diagnostično« znamenje, ki kaže na zdravje družine, družbe in vsega sveta. Kjerkoli so otroci sprejeti, ljubljani, negovani in zaščiteni, je družina zdrava, tudi družba je bolj zdrava in svet je bolj človeški. (...)

»To bo znamenje za nas: našli boste dete ...«. Morda ta mali deček ali deklica jokata. Morda deček joka, ker je lačen,

deklica zato, ker jo zebe, ker želita, da bi ju vzeli v naročje. (...)

Dete Jezus, rojeno v Betlehemu, in vsak otrok, ki se rodi in odrasča kjerkoli na svetu, je kazalnik, ki kaže na zdravstveno stanje naših družin, naših skupnosti, našega naroda. Taka odkrita in poštena diagnoza nas lahko pripelje v nov življenjski slog, kjer v naših odnosih ne bo več sporov, zatiranja in potrošništva, ampak bratstvo, odpuščanje in sprava, solidarnost in ljubezen.

Papež Frančišek frančiškanom v Sveti deželi: »Hvala za to, kar počnete.«

Na nepričakovanem obisku je papež Frančišek v refektoriju samostana sv. Zveličarja frančiškanom dejal: »Hvala vam za to, kar počnete v Sveti deželi. Brez pretiravanja lahko rečemo, da če je Sveta dežela živa, če so žive krščanske skupnosti, je to zaradi vas! To, kar počnete, je čudovito!«.

Med mašo, ki jo je papež daroval v dvorani zadnje večerje (Cenaculum), je p. Pierbattista Pizzaballa spregovoril o pomenu tega mesta in poslanstva frančiškanov v tej deželi:

»Kronike nam povedo, da je bila dvorana zadnje večerje kupljena z namenom, da bi jo leta 1333 dali frančiškanom; bratje so šli na Božji grob in slovesno obhajali peto mašo in brali brevir. Odprtost svetega Frančiška za misijonsko evangelizacijo je bila tista, ki je

vodila brate v deželo našega odrešenja, in Cerkev je potrdila naše poslanstvo v vlogi varuhov svetih krajev.

Ta kraj je eden izmed najbolj prizadetih v vsej Sveti deželi in je priča številnim ranam ljudi, ki živijo tukaj. Vendar želimo verjeti, da imajo te rane resnično in skrivnostno povezavo s stigmami pasijona, s katerimi se je svojim prikazal vstali Jezus, tukaj, v tem mestu. Želimo verjeti, da je ta povezava tako resnična in skrivnostna, kot je mir, ki nam ga je Jezus dal in zapustil, ter da je ta mir Jezus sam.«

Papež Frančišek je na obisku v Sveti deželi med drugim še povedal

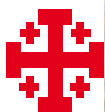
Od srečanja s palestinskimi oblastmi v Betlehemu, ki jih je papež spodbudil z besedami: »Prišel je čas, da vsakdo najde pogum biti velikodušen in ustvarjalen, ko služi skupnemu dobremu,« pa do maše na Trgu jaslic, je papež Frančišek govoril o otrocih in pomenu tega, da vse družine skrbijo za svoje otroke. Tako kot dete Jezus »so otroci tudi danes znamenje. So znamenje upanja, znak življenja, vendar pa tudi »diagnostično« znamenje zdravja družine, družbe in celega sveta«. Gre za papeževo ponovno naslavljanje otrok v begunskih taboriščih v Betlehemu, njegove govore izraelskim oblastem v Tel Avivu in osupljivo ekumensko srečanje ob Božjem

grobju v Jeruzalemu, skupaj s patriarhom Bartolomejem I.

Poleg tega je v spomin na holokavst sveti oče izrekel molitev prošnje za usmiljenje za grozodejstva, ki jih je zagrešilo človeštvo, z besedami: »Danes, na tem mestu, smo še enkrat slišali Božji glas, ki pravi: »Adam, kje si?««. V srečanju z izraelskim predsednikom je papež Frančišek izjavil, da »sveti kraji niso spomeniki, muzeji za turiste, ampak kraji, kjer skupnosti vernikov dnevno izražajo svojo vero in kulturo ter opravljajo svoja dela v dobrodelne namene. Prav zato je njihov sveti značaj treba nenehno vzdrževati in zaščiteni mora biti ne le zapuščina preteklosti, ampak tudi vsi tisti, ki te kraje obiskujejo danes, pa tudi tisti, ki jih bodo obiskali v prihodnje. Naj bo Jeruzalem resnično mesto miru!«

Nazadnje je v govorih v Getsemani, na srečanju z duhovniki, verniki in semenišniki in v pridigi med mašo v dvorani zadnje večerje papež Frančišek dejal: »Dvorana zadnje večerje nas spominja na solidarnost, bratstvo, sožitje in mir med nami. Koliko ljubezni in dobrote je priteklo iz dvorane zadnje večerje! Koliko dobrodelnosti izhaja od tam, kot reka od izvira, ki steče kot potok in se nato širi in postaja močan rečni tok.«

Pripravil: br. Boštjan Horvat

Trdnjava Maheront – mučeništvo Janeza Krstnika

Prvikrat po padcu Herodovega templja se je na trdnjavo povzpел kdo od kronanih princev. To se je zgodilo letos 6. aprila, ko se je na Herodovo trdnjavo v Jordaniji povzpел princ Hasan Bin Talal iz vladarske rodovine Hašemitov. Mnogim je trdnjava Maheront malo znana, vendar je v zvezi s smrtjo Janeza Krstnika. Arabski naziv za trdnjavo je danes MUKAVIR v Jordaniji. V Jezusovem času je bila to pokrajina Perea pod upravo Heroda Antipa, ki je prav v tej trdnjavi dal usmrtiti Janeza Krstnika. Po evangelistu Luki je Janez pred obglavljenjem poslal k Jezusu dva učenca z vprašanjem: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj čakamo drugega?« Moža sta prišla k njemu in rekla: »Janez Krstnik naju je poslal k tebi vprašat: 'Ali si ti, kateri mora priti, ali naj čakamo drugega?'. In odgovoril jima je: »Pojdita in Janezu sporočita, kar sta videla in slišala: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi se očiščujejo, gluhi dobivajo sluh, mrtvi se obujajo, ubogim se oznanja blagovest; in blagor mu, kdor se nad menoj ne spotakne« (Lk 7,18-22).

Princ Hasan je hotel obiskati ta kraj zaradi te zgodovinske resničnosti in tudi zato, ker se nadalje urejevanje in izkopavanje arheološkega mesta na vrhu hriba. Arheologi bi radi vzpostavili stanje palače v Herodovem času, ko je v njej sprejemal odličnike in prirejal zabave. Najdeni jonski in dorski stebri kažejo takratno stanje, ko se je zgodil prizor mučeništva Janeza Krstnika ob navzočnosti veljakov, Salome, Herodiade. V glasbi je ta dogodek po predlogi Oscarja Wilda mojstrsko

prikazal Richard Strauss v operi Saloma. Vendar za operni oder zadoščajo kulise, za vzpostavitev prvotnega stanja trdnjave v naravi pa so potrebne številne študije ob skrbnem arheološkem delu. Arheološko prizorišče dogodka bo dobivalo originalno podobo z ekipo madžarskih arheologov pod vodstvom Gyoza Vorosa in Frančiškanske biblične šole.

Na tem mestu so frančiškani že poprej izvajali raziskovanja: p. Virgilio Canio Cordobo in p. Stanislav Loffreda v letih 1978 do 1981, nato pa tudi p. Michael Piccirilo od 1992 do 1993.

Prav radovedni bomo romarji prihodnje leto, ko bomo spet na starozavezni poti po Egiptu in Jordaniji in nas bodo arheologi popeljali v skrivnostne Herodove sobane, kjer bo še vedno vel duh Janeza Krstnika: »Povem vam namreč: Med rojenimi od žena ni večjega (preroka), kakor je Janez Krstnik; kdor pa je v božjem kraljestvu najmanjši, je večji od njega« (Lk 7,28).

Po Eco di Terra Santa pripravil p. Peter

Občni zbor v Kobaridu 10. maja 2014

**Predsednikovo poročilo za obdobje
od lanskega občnega zbora na Barba-
ni do letošnjega v Kobaridu**

Čenjene članice in dragi člani Društva prijateljev Sv. dežele, naše društvo je letos staro 18 let. Ob polnoletnosti bi se lahko že omožilo ali oženilo s kakšno politično tvorbo ali bi šlo na volitve. Priložnost je. Tisoč članov in članic bi že nekaj pomenilo. Vendar so to lahko le sanje. Resničnost društva je v tem, da ostaja povezovalna skupnost pripadnosti Sveti deželi, njenemu poslanstvu in delu.

Zakaj smo danes tu v Kobaridu? Verjetno vsakdo sluti, da je razlog v naši skupni državi pred 100 leti, v cesarstvu,

ki je bilo naša skupna domovina. Lahko bi bili tudi včeraj v Vitanju v kulturnem središču vesoljskih tehnologij, ki je proslavljalo veličino in pomen na videz skritega, pa tako velikega moža Hermana Potočnika Noordunga, ki je imel korenine prav tam.

Kaj bi še vse lahko bil letošnji občni zbor? Lahko bi bil tudi spomin na 104. obletnico velikega slovenskega romanja v Sveto deželo, prav tako iz takratne Avstrije v takratno Turčijo pod vodstvom knezoškofa Antona Bonaventure Jegliča. Spomini se kar kopičijo, ker je naša zgodovina tako bogata. Dejstvo pa je, da nam zaradi preveč intenzivnega ukvarjanja z novejšo zgodovino, z raznimi Avnoji, prav ta zgodovina izpred sto let potonila v pozabi. A ne bi smela, ker je naša narodna preteklost bolj povezana s prav to zgodovino kot pa z vsiljenim Avnojem.

Morda že kdo med vami ugotavlja, da so se mi pomešali listi in da sem po-

polnoma zgrešil temo. To se ni zgodilo, saj se mi zdi zelo pomembno, da se te naše tako težke zgodovine vsaj zavemo, posebno še, ker so jo s trpljenjem na bojiščih oblikovali naši dedje in pradedje. Kobarid je del nas, so tudi naše korenine. Zato se bomo čez nekaj časa ustavili tudi v tukajšnjem muzeju I. svetovne vojne in zavestno obudili ta del naše preteklosti in naših korenin.

Sredi tega živahnega dogajanja pa deluje naše društvo. Članstvo je pestro, dogaja se tako kot na veliki železniški postaji: prihajajo in odhajajo, člani in članice zorijo in postajajo častni člani, letos kar 17; prihajajo novi in nekateri se utrudijo.

V teh 18 letih smo se res držali apostola Petra, o katerem v Apostolskih delih v 9. poglavju piše: Peter pa je potoval vsepovsod. Nismo še prekrizarili vsega sveta, vendar nas pa kar naprej vabi, da bi ga. Programi, ki jih vi soustvarjate

so res pestri za nekatere, drugi bi radi le, da gremo od doma samo za en dan, ker so postelje po svetu neprimerljive z domačimi, zato je potrebno biti zvečer doma. Pa kaj hočemo, različne želje in različni okusi bodo še naprej merilo za programe.

Včasih se nam kakšna stvar podere, kot se nam je za letos načrtovana Romunija in Ukrajina. Se pač ne bi radi srečevali z raznimi uporniki in revolucionarji.

Pogledi in načrti za naprej:

1. Zanimanje za misijone je vedno prisotno. Zato smo bili letos že na Slonokoščeni obali med slovenskima misijonarjema, bratoma Bajc, ki tam delujeta. Ker se naš rojak Friderik Baraga vztrajno pomika k svetosti oltarja, so njegova misijonska prostranstva vedno privlačna. Tako bo tudi letos. Svetopi-semske vsebine na kulturnih odrih Evro-

pe so tudi privlačne, naj bo to opera ali koncerti. Ozadje te dejavnosti je govorica evangelijev, ki govori jo v glasbeni ali odrski govorici.

2. Zahvala vsem članicam in članom društva, ki s svojim sodelovanjem v društvu, z rednim plačevanjem članarine, z udeležbo na romanjih na posreden način podpirate tudi delovanje Kustodije Sv. dežele pri njenih programih. Frančiškani v Sveti deželi v tem trenutku vzdržuje-

mo 3.500 delovnih mest kristjanov, ki opravljajo različna dela od šolstva in zdravstva do pomoči v svetiščih in samostanih. Sam statut našega društva nas k temu zavezuje, vendar to prvenstveno delamo iz pripadnosti Sveti deželi in njenemu poslanstvu. Zato z vsakim romanjem, ki se ga udeležite, nekaj malega prispevate Sveti deželi, medtem ko gre pri agencijah takšen dobiček v zasebne žepke. In tako je potrebno, da ste obveščeni o delovanju, zakladničarka gospa Anča pa bo stvari razložila v podrobnostih.

3. Tajništvo na Komisariatu, Društvu in Sveti deželi. V zadnjem letu se je tajništvo znova zamenjalo. Nekdaj je bila tajnica Tatjana hkrati tajnica društva in je delovala tudi v pisarni. Z zamenjavo je postala Mojca Vreček le tajnica društva brez dežuranja v pisarni. Celotno delo dežurstva s polovičnim delovnim časom za društvo, komisariat in Sveto deželo je

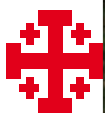

do marca opravljala Majda Pezdirc, od marca dalje pa to delo tajnice opravlja Mojca Sojar. Zaradi povečanega obsega dela je bilo to potrebno storiti.

V preteklem letu je ponudila odstop članica UO gospa Nada Bolcar. Volilna komisija je ugotovila, da je po pridobljenih glasovih zadnjih volitev naslednja na vrsti gospa Ivica Sussman. Priporočam, da tukajšnji zbor to zamenjavo potrdi.

In končno zahvala vam vsem, ki ste ob članstvu v društvu tudi dobrotniki in podporniki Svete dežele. Naša revija Brat Frančišek vas redno obvešča tudi o vseh darovih, ki jih pošiljate na komisariat. Tudi podpora Sveti deželi je bila v preteklem letu še vedno 100.000 evrov, gledano na slovensko Cerkev v celoti. Tudi s tem podatkom opravičujemo svoj društveni obstoj, da smo v osnovi podporniki in plemeniti dobrotniki kristjanov v Sveti deželi.

P. Peter, predsednik društva

Zahvala patru Petru Lavrihu

Sveže, jasno jutro
pozdravlja vsak nov dan,
ki ga ustvari le Gospod,
ko s čistim srcem stopamo
slovenski romarji na pot,
mnogokrat prehojeno;

po Abrahamu, Mojzesu,
po modrih z Vzhoda že utrjeno,
po poteh dogodkov tistih dni,
na svetih mestih našo vero
utrudi, saj luč, resnico, milost
in ljubezen smo prišli iskat,
vsakemu vsak med nami je
bil mila sestra in sočuten brat.

Je glas nadškofa nas Urana
slovesno dvigal do neba višine,
s patrom Petrom obudili smo
dogodke zgodovine, tiste, ki je ni
mogoče spremeniti, tiste, ki ne mine:
da skrivnost Mariji angel je
oznanil, da iz ljubezni se do nas
Zveličar, Jezus je rodil:
»Iščite, prosite, trkajte,« je
dobrohotno v prilikah ljudi učil,

na Gori svojo je resnico v blagre
skril, ozdravljaj, se na Gori
tudi spremenil, po čudežih iz
smrti v življenje mnoge prebudil,
brez razlik na zemlji vsem
ljudem svoj blagoslov delil.

Skrivnost nebeškega kraljestva
učencem svojim je razkril.
Oče, Bog dopustil Sinu je trpljenje,
grešnega sveta, nas vseh za odrešenje.
Marija, mati, je zaupno vanj verjela
in vdano je trpela z njim, saj On je Luč,
Življenje, je Ljubezni sinonim.
Prosimo te zbrani vsi: »Daj, Bog,
da ljubezni božje hčere in
sinovi ostali večno bi.«

V zahvalo za modro duhovno
vodstvo na tako visoki ravni -
patru Petru Lavrihu,
za požrtvovalno razdajanje
in prijazno besedo,
s katero nam je tako prepričljivo,
globoko razlagal vse Božje skrivnosti
Svete dežele.

Z občudovanjem in hvaležnostjo

Marija Marjeta Jurgele

(v imenu udeležencev romanja

župnije Primskovo, od 22. 4. – 29. 4. 2014.)

Darovi za Sveto deželo

od 1. 4. 2014 do 19. 6. 2014

- 10 € Ada Ličen
- 10 € Alojzija Slavka Mrzel
- 10 € Cvetka Salobir
- 10 € Frančiška Metelko
- 10 € Ivan Naveršnik
- 10 € Stanislav Sekirnik
- 10 € Marija Justin
- 10 € Evgen Bubnič
- 10 € Marija Cigale
- 10 € Majda Hržič
- 14 € Rihard Čibej
- 15 € Irena Pirc
- 15 € Janez Sket
- 17,50 € Valentin Zorko
- 20 € Nada Smolnikar
- 20 € Ferdo in Bernarda Rataj
- 20 € Majda Knific
- 20 € Danjela Košuta
- 25 € Pavel Vidrih
- 25 € Ivana Čopič
- 30 € Tadej čampa
- 30 € Silvija Meglič
- 30 € Marjana Pevec
- 30 € Jožefa Zupančič
- 30 € Ivan Kranjc
- 35 € Terezija Kostrevec
- 50 € Marija Mirt
- 50 € Marija Šifrer
- 50 € Magdalena Urbas
- 50 € Nika Beravs
- 50 € Silva Hernaus
- 100 € Vlasta Globevnik
- 100 € Stanka Oblak
- 190 € Župnija Slovenska Bistrica
- 550 € Frančiškanski samostan Novo mesto

Bog povrni!

Uredila Mojca Sojer

Blizu drug drugemu, Bogu in goram

Tako se je imenoval tabor slovenskih odraslih skavtov, ki smo ga preživel zadnji junijski vikend v Logu pod Mangrtom, na krasnem travniku med gorami, v kraljestvu Božjega stvarstva.

Da, bili smo blizu drug drugemu, bili smo velika skavtska družina, ki so jo čisto frišni Buški gamsi (skavtska

bratovščina iz Bovca, ki je naredila obljube 22. 6. 2014) povabili na spoznavanje Loga, njegove okolice, doline Koritnice in slapov in na praznovanje dneva v spomin in poklon pokojnemu p. Mihi Žužku.

V petek smo postavili tabor in bili v Logu na odprtju dveh zelo zanimivih razstav. KRIŽ NA GORI je poimenovala svoje izjemno lepo izdelane mozaike domačinka MAJA POHAR, fotograf METOD PERME pa je svoje fotografije razstavljal pod nazivom

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI IN PIL NJE PRELESTI ...

Zvečer je zagorel taborni ogenj, nebo je pokrilo na tisoče zvezd in skavtske skupine so pripravile svoj zabavni program.

Sobota je bila ŽUŽKOV DAN. V cerkvi sv. Štefana v Logu smo bili pri sv. maši, potem pa odšli na pohod, pravzaprav na pet različnih pohodov. Vse pohodne poti so pripeljale na naš travnik, na Kukijevo ravan, kjer smo za kosilo degustirali odlične buške specialitete. Z zanimanjem smo poslušali pripovedovanje ljudi, ki so bili p. Žužku blizu in so aktivno sodelovali v njegovih skupinah (mladi, zakonci, študenje, Mladika, Maranatha), potem pa do večera aktivno sodelovali v številnih delavnicah.

V nedeljo zgodaj zjutraj so najbolj pogumni odšli v dežju na bližnji hrib, pri nedeljski sv. maši pa smo bili spet blizu Bogu. Pa ne samo pri maši. On je bil z nami vsak trenutek, vse tri dni, ponoči in podnevi. Močno smo čutili njegovo prisotnost.

Po maši nas je razveselil blagoslov izpod neba. V dežju smo podrli naše šotore, „gadafije“ in „konjušnico“, pospravili taborni prostor, spustili zašavo in, kot poje pesem: PRIŠEL JE ČAS SLOVESA, BRATJE, ODITI MORAMO, OTOŽEN JE TA NAŠ NAPEV IN TEŽKO JE SLOVO ...

Da, slovo. In čas za zahvalo Njemu, ki nam je naklonil te nepozabne tri dni. Čas za zahvalo goram, ki so nas držale v objemu. Čas za zahvalo drug drugemu, za dotike in objeme, za naklonjenost, za smeh in prijateljstvo.

Hvala ti, Gospod, za vse te pomembne bližine!

Zapisala Ester, foto Miro

Romanje v Fatimo, Portugalska in Santiago, Španija

11. – 17. 9. 2014

z letalom in avtobusom

Poleg tega še:
Batalha,
Alcobaca,
Coimbra in Lisboa – 7 dni / 6 noči.

Program romanja:

- ☞ četrtek 11. september: ob 7.00 sveta maša na Viču (Ljubljana, Tržaška 85), nato avtobusni prevoz do Benetk, polet v Lisbono, nadaljevanje vožnje v Fatimo, večerja, namestitev, rožni venec in procesija.
- ☞ petek 12. september: sveta maša v FATIMI, čas za osebno pobožnost ali pa obisk svetišč Batalha in Alcobaca ter obmorskega mesta Nazare. Po večerji še procesija.
- ☞ sobota 13. september: FATIMA – spoznavanje največjega Marijinega svetišča na Iberskem polotoku. Popoldne križev pot v naravi in obisk

rojstne vasi fatimskih vidcev. Večerja, večerna pobožnost in procesija, prenočevanje v Fatimi.

- ☞ nedelja 14. september: odhod proti Santiagu, vožnja do Coimbre: obisk groba sv. Elizabete Portugalske, samostana Santo Antonio dos Olivais, sveta maša, nadaljevanje vožnje do Santiaga, namestitev za dve noči, večerja.
- ☞ ponedeljek 15. september: na cilju evropske kulturne poti »Camino de Santiago«, obisk svetišča sv. Jakoba, romarska sveta maša. Popoldne izlet do Finisterre. Večer v Santiagu, večerja, prenočevanje.
- ☞ torek, 16. september: Vožnja do Fatime s postanki v Bragi, Buon Gesu in Portu. Ogled stolnice, pokušina vina portovca. Namestitev v Fatimi, večerja, rožni venec.
- ☞ sreda, 17. september: dan za Lisbono. Zjutraj slovo od Fatime, ogled

znamenitosti Lisbone, obisk rojstne hiše sv. Antona Padovanskega, sveta maša. Ogled spomenika Kristusu Kralju, samostana sv. Hieronima ... Popoldne odhod na letališče in polet v Benetke. Avtobusni prevoz v Ljubljano, prihod nekaj po polnoči. Romanje vodi p. Peter

CENA ROMANJA: 795 EUR (za člane, za ostale 10 % več).

V ceno je vračunano: avtobusni prevoz iz Ljubljane na letališče in nazaj, letalski prevoz, avtobusni prevozi na Portugalskem in Španiji, hotelske namestitve s polpenzion, zavarovanje Elvia in vodstvo. V ceno romanja niso vključene vstopnine in napitnine za šoferje in osebje (pribl. 15 €). Doplačilo za enoposteljno sobo 120 EUR. S seboj potrebujete veljaven osebni dokument.

Prijave sprejemamo TAKOJ oziroma najpozneje do 1. avgusta 2014. Kasneje le, če bo še prostor.

Ob zgodnji prijavi do 1. maja 2014 s plačilom prvega dela (400 €) JE 40 € POPUSTA!

Udeležite se enkratnega romanja s tremi velikimi cilji: Fatimska Marija, sv. Anton Padovanski v Coimabri in Lizboni, sv. Jakob v Komposteli.

V Ameriko po Baragovi poti

IN ŠE KAJ ...

od 19. do 27. septembra 2014

**UDELEŽBA NA BARAGOV PROSLAVI
SKUPAJ S SLOVENC IZ AMERIKE IN
KANADE**

Program:

- ☞ 19. 9. (petek): avtobus do letališča v Benetkah (Marco Polo), polet v Pariz ob 7.00 in naprej v Baragov Marquette. Pristanek ob 16.40. Namestitev v hotelu za 3 noči. Prvi ogledi mesta.
- ☞ 20. 9. (sobota): v Marquettu, Baragovi dnevi, proslava, slovenska sv. maša, zvečer srečanje s Slovenci iz ZDA in Kanade.
- ☞ 21. 9. (nedelja): v Marquettu, stolnica, Baragov grob, ki je prenesen v novo kapelo, osrednje slavlje Baragovega srečanja, proslava, skupno kosilo.
- ☞ 22. 9. (ponedeljek): odpravimo se zahodno od Marquette v Baragovo

okrožje. Ne moremo spregledati veličastnega kipa v čast našemu misijonarju na pol poti med krajema Baraga in L'Anse. Ob poti si bomo ogledali številne preproste kamnite talilne peči »bakrove dežele«. Vračamo se nazaj v Marquette.

- ☞ 23. 9. (torek): dan za most čez preliv Mackinac in vožnja z ladjico na zgodovinski otok Mackinac. Ta široki preliv veže jezera Huron in Michigan, dve od petih, ki imata gladino na isti nadmorski višini. Ker je preliv širok in miren, nekateri ne priznavajo dveh jezer, ampak le eno – s tem nastane največje jezero sveta. Ogledali bi si še Harbor Springs, Petoskey, Indian River. Prenočevanje nekje na poti.
- ☞ 24. 9. (sreda): ponovno bi prečkali most na Gornji polotok – Upper Peninsula in šli do Brzic svete Marije, mesta Sault Ste. Marie, prvega

sedeža Baragove škofije. Povratek čez grmičasto ravnino Marquette je kar dolg. Prespimo v Marquettu.

- ☞ 25. 9. (četrtek): ogled prve Baragove katedrale z nekaj predmeti, ki so bili Baragova last, in maša v njej. Ogled prehoda preko oceane preko zapornic. Možno prečkanje v Kanado. Barvite pečine južne obale jezera. Nakupovalni večer. Prespimo v Marquettu.
- ☞ 26. 9. (petek): polet do Detroita, ogled mesta in znamenitosti. Dan tudi za morebitne nakupe in oblikovanje dneva po lastni izbiri (imamo na voljo 8 ur do večernega poleta domov. Možnosti: gremo na renesančni stolp, kjer imajo dobre kurje perutničke, sprehodimo se po parku ob reki sv. Klare, poiščemo trajekt na kanadsko stran. Kogar zanima Fordov muzej avtomobilov, je res vreden ogleda. Vse te možnosti bodo na voljo in jih boste lahko izbrali.
- ☞ 27. 9. (sobota): odhod domov, let preko Pariza v Benetke in avtobus do Ljubljane.

Potovali bomo v skupini 15 do 20 oseb, z letalom in minibusom.

CENA ROMANJA (za člane) - 1.800€ (udeležba do 20 oseb).

Prijava do 1. julija 2014. Ob prijavi se plača 500 €, ostanek do 1. septembra 2014.

V ceno je vračunano: vsi navedeni prevozi (avtobus, letalo). Namestitev je v motelih (dvojposteljne sobe) s polpenzionom (zajtrk in večerja). Za enoposteljno je doplačilo 20 € na noč.

V ceno ni vračunano: vstopnine, prevoz z ladjo in napitnine - 40 € na osebo.

Pomembno!

Potniki, ki potujejo v ZDA, morajo ob rezervaciji letalske vozovnice priložiti podatke potnega lista. To storite ob prijavi na romanje.

Potniki, ki potujejo v ZDA, morajo vsaj 3 dni pred odhodom opraviti prijavo na spletni strani:

☞ <https://esta.cbp.dhs.gov>.

Stroške »esta« plača vsak sam.

Program sestavila:

dr. Franci Jereb in p. Peter

Tradicionalno enodnevno romanje za praznik sv. Ane

26. julij 2014

Letos v Schio – v bližino Vicenze v Italiji

Romali bomo k sv. Jožefini Bakhiti. Bila je nekdanja afriška sužnja, ki je postal kristjanka, redovnica in svetnica.

ODHODI AVTOBUSOV:

- ☞ iz Kamnika ob 6.00 (avtobusna postaja),
- ☞ iz Kranja ob 6.00,
- ☞ Avtobusna postaja v Ljubljani (29A) 6.45
- ☞ Dolgi most na Viču 7.00

☞ Postanek v Ajdovščini na AP (8.00) in na AC Petrol Vrtojba ob 8.30.

PROGRAM:

Sv. maša na grobu sv. Jožefine Bakhite, obisk njene samostanske sobe in muzeja, prosto za okrepčilo, odhod na Slovenski kras in pozno kosilo. Povratek v Ljubljano do 19h.

CENA (za člane): 35 € (vožnja, okrepčilo, večerja, vstopnina), nečlani 39 €. Otroci do 12. leta 20 €.

Prijave takoj ali najpozneje do 15. julija 2014.

Prosimo, naj bo prijava pisna, ob prijavi pa sporočite:

- ☞ Ime in priimek
- ☞ Telefonsko številko
- ☞ Kje boste vstopili na avtobus

p. Peter

DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE
V SLOVENIJI

TRŽAŠKA 85, SLO - 1000 LJUBLJANA,
REPUBLIKA SLOVENIJA

TEL.: +386 (0)1.24.44.250,

FAX.: +386 (0)1.24.44.251;

GSM: 041.669.134

HTTP://WWW.SVETA-DEZELA.SI

E-MAIL: KOMISARIAT@RKC.SI

TRR: 05100-8010149684

ID.DDV: SI67460607 (DAVČNI ZAVEZANEC)

Vicaria S. Crucis Bosnae Croatiae

1514 **500** 2014

Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa

Napoved dogodkov ob

500-LETNICI FRANČIŠKANSKE PROVINCE SV. KRIŽA

✂ Foto razstava Janeza Kotarja

Frančiškanski samostani na Slovenskem fotografirani iz zraka
Razstava potuje po vseh samostanih

✂ Romanje v Assisi

je bilo od 1. do 4. maja 2014.

✂ Simpozij ob 500-letnici

11. september 2014, Trsat

12. in 13. september 2014,

Ljubljana - Tromostovje

✂ P. Hugolin Sattner

Prvi slovenski oratorij

Assumptio Beatae Mariae Virginis

(Vnebovzetje Blažene Device Marije)

12. september 2014 v frančiškanski cerkvi v Ljubljani

13. september 2014 v baziliki na Sveti Gori pri Novi Gorici

✂ Slovesna maša ob 500-letnici

14. september 2014 ob 16.00, Ljubljana - Šiška

✂ Koncert del frančiškanskih skladateljev

4. oktober 2014 ob 20.00, Ljubljana - Tromostovje

